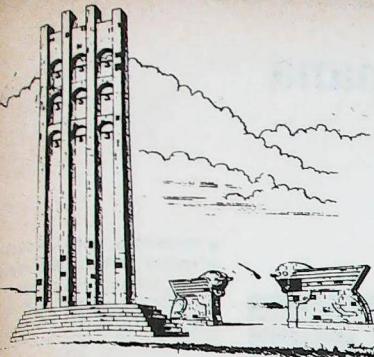

UTSUNUS SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS
AIRES
AÑO XII
Nº 415

Miércoles
3 de
diciembre
de 1986

Brillante celebración de la U.G.A.B. en París

En 1985, la U.G.A.B. destinó 10.000.000 de dólares a distintos fines de la Armenidad

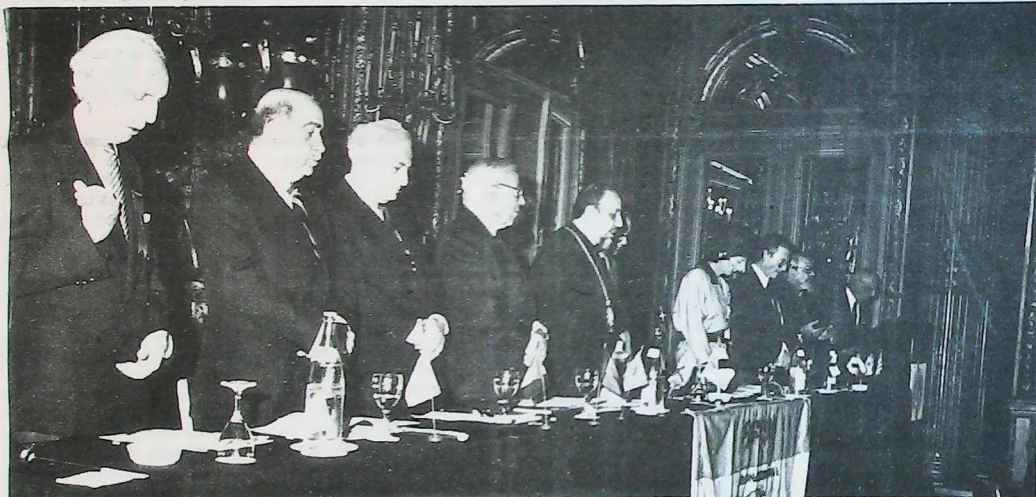
“Francia no olvida” -dijo el Primer Ministro francés en una recepción que ofreció a los miembros de la institución

Más de doscientas personas de las filiales de todo el mundo se dieron cita en París en el transcurso de la semana del 19 al 23 de noviembre p.p.d., para asistir a la 73ª Asamblea General de la Unión General Armenia de Beneficencia y a los actos celebratorios del 80º aniversario de la institución, que transcurrieron en un clima de verdadero júbilo y en un ambiente realmente hospitalario y acogedor.

A este trascendental acto, que se constituye en uno de los más importantes de la diáspora, se unió también la Madre Patria en la persona del presidente del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora, Garlen Dallakian, quien llevó a París los saludos y el mensaje de Armenia a sus hermanos de la diáspora.

El Hotel Intercontinental de París se transformó en el punto de reunión de los miembros de la U.G.A.B. y sus invitados especiales. Así, en ese clima de sana camaradería y unión fraternal, transcurrieron una tras otra, recepciones, reuniones, actos, la Asamblea General Internacional, recepciones en la embajada norteamericana, en la Municipalidad parisiense y en el Centro “Alex Manoogian”, para cerrar la semana jubilar con una estupenda cena-danzante, en la que rayos láser iluminaron las letras armenias, mientras a través de fotografías se realizaba un racconto de la historia armenia y de la vida de la U.G.A.B.

Tras haber rendido homenaje al fundador de la institución, el visionario Boghos Nubar, los represen-

De izq. a der.: Sres. Ara Chamkertien, Nazar Nazarian, Garlen Dallakian, Surén Fesdjian, Monseñor Kiud Nacachian, Berge Setrakian, Sra. Louise

Simmon,

Monseñor Keshishian y Alex Manoogian.

tantes de la institución regresaron a sus respectivos países luego de una semana de brillantes festejos.

Recepción en la embajada norteamericana

Cerca de 140 integrantes de las colectividades armenias de EE.UU. y Canadá participaron de una recepción que les ofreció la embajada de los EE.UU. el 19 de noviembre por la tarde, en su sede.

Así, tuvieron la oportunidad de recibir las palabras de bienvenida del embajador Joseph Rogers y del ex-representante de la O.N.U., Sr. Set Momdjian.

Durante la reunión, expresó sus palabras de agradecimiento el Sr. Alex Manoogian, presidente vitalicio del Consejo Central de la U.G.A.B.

Tras esta reunión, todos los presentes se dirigieron al centro Alex Manoogian donde se les brindó una cálida bienvenida, en un ambiente típicamente armenio.

Plenario Internacional

Entre el jueves 20 y el viernes 21, se desarrollaron las reuniones del Plenario Internacional de la U.G.A.B.

En las mismas, se trataron temas relativos a la vida de la institución y se plantearon distintos proyectos relacionados con las activida-

des benéficas, juveniles y culturales que desarrolla la U.G.A.B.

Los encuentros, que reunieron a 140 representantes, fueron presididos por el benefactor Alex Manoogian.

Exposiciones artísticas

En esta semana plena de actividades, no podían faltar tampoco los actos culturales.

En efecto, con ese objetivo, fueron organizadas exposiciones artísticas en renombradas galerías, en las que los asistentes pudieron apreciar las realizaciones de Karzou, Jamsen y Assadour, entre otros artistas plásticos.

**“Ellos cayeron”
-dice Aznavour**

**“Francia no olvida”
-contesta el Primer
Ministro, Chirac**

Cerca de seiscientas personas, entre ministros, embajadores, importantes personalidades del mundo cultural armenio e invitados especiales participaron de la recepción brindada a la U.G.A.B., por el gobierno francés en la sede de su palacio municipal.

La reunión contó con la actuación del internacionalmente conocido cantante Charles Aznavour, quien con su canción “Il sont tombés” (“Ellos cayeron”), creada en

(continúa en pag. 8)

Reportaje a la periodista alemana Ulrica Müller

Semanas atrás, visitó Buenos Aires la periodista alemana Ulrica Müller, que desempeña actividades en la radio "La voz de Alemania" (Deutschland Funk). La periodista se ocupa de temas armenios, por lo que mantuvimos una entrevista con ella.

Nos dice:

-En 1980, con un grupo de turistas alemanes, visité Armenia. Ese fue uno de los viajes más interesantes que he realizado. Recuerdo que con el grupo, visitamos Dzizernagapert, un momento emotivo y simbólico, a la vez, en que me enteré del genocidio sufrido por el pueblo armenio.

¿Cuándo comenzó a ocuparse de la cuestión armenia?

-El mismo año, específicamente tras mi visita a Dzizernagapert. La lectura de libros, documentos, investigaciones históricas y pruebas fue suficiente para que me convenciera de que todo un pueblo había sido asesinado, víctima del genocidio.

¿Qué medios empleó para dar a conocer la cuestión armenia a la opinión pública mundial?

-Comencé a hablar en la radio, continuamente sobre el pueblo armenio, dando pruebas de que había sido sometido al primer genocidio del siglo XX, además de dar a conocer la tergiversación de la historia, que realizan los turcos.

La radio en la que trabajo es una de esas que se difunden por todo el territorio alemán. También contribuyó a este creciente interés que hay sobre el tema armenio el trabajo que realizan Donat y Temmen Verlag, del grupo "Pogrum" y las publicaciones de distintas entidades.

¿Tiene conocidos armenios?

Sí, mantengo correspondencia con armenios que viven en Alemania Occidental. He tenido oportunidad de estrechar vínculos con algu-

nos de ellos; especialmente, he hablado largamente con aquellos que se ocupan de la cuestión armenia.

Conozco también la obra de E. Hovannessian, a pesar de que no creo que su forma de trabajo sea la apropiada.

Hay muchas diferencias de criterios de trabajo entre los armenio-alemanes y los grupos que se ocupan del genocidio armenio.

¿Qué piensa sobre la cuestión armenia, sobre el nuevo movimiento surgido en el marco de las relaciones turco-alemanas, y sobre los actos anti-turcos?

Antes que nada, hay que aceptar que Alemania es una de las culpables del genocidio armenio. Por lo tanto, como alemana, me siento culpable ante un pueblo, sobre cuya crucifixión, en forma directa o indirecta, Alemania ha tenido responsabilidad, además de muchos otros pueblos europeos.

"Es cierto que este hecho me mueve aún más a dedicarme a la tarea de reconocimiento del genocidio armenio.

Con respecto a las relaciones turco-alemanas, éstas tienen una larga historia por lo que ahora es difícil explayarse sobre el tema. Creo que más allá de estas relaciones, Alemania debe corregir los errores de su pasado, aceptar el genocidio armenio y trabajar para su reconocimiento internacional. Este trabajo cae, más que nada, sobre los hombros del pueblo alemán.

Los alemanes estamos obligados a reclamar a nuestro gobierno que tome ese paso, porque no tenemos derecho de olvidar a los armenios, cuando ya los olvidamos en 1915 y ese error no debe continuarse.

Es una realidad que en Alemania hay una corriente anti turca. Por ello, nuestro trabajo choca con grandes inconvenientes, ya que muchos creen que nuestras ex-

La periodista, durante la charla con el Sr. Hovig Eordekian.

presiones en favor de los armenios son la continuidad de esos sentimientos anti-turcos.

Lamentablemente, el pueblo alemán sabe muy poco sobre el genocidio armenio. Naturalmente, los turcos se benefician con esto, porque consideran que estas expresiones siembran el odio contra los turcos en nuestro país.

-En la última época, surgió una versión según la cual la izquierda alemana acepta el genocidio armenio. ¿Cuál es su opinión al respecto?

-Sí, es cierto que existe esa corriente, que comparto ampliamente. Conozco personalmente a algunos alemanes izquierdistas que "intentan" entender los reclamos armenios. Entre ellos se encuentra el director teatral Elmaz Guney, que reclamó a los turcos el reconocimiento del genocidio armenio.

Por supuesto, los turcos que viven en Alemania están completamente en contra de los armenios.

¿Por medio de qué caminos se lleva a cabo la tarea de reconocimiento del genocidio armenio?

-Conozco personalmente

las realizaciones de distintos grupos, que desarrollan actividades de diferente orden. No creo en la lucha armada, especialmente en el caso de los armenios, cuya situación de vida en la diáspora dificulta esta lucha.

La cuestión armenia fue enterrada mediante la complicidad de muchos estados europeos, en aras de sus beneficios políticos y económicos. Lamentablemente, son esos mismos intereses los que hoy impiden el reconocimiento internacional del genocidio armenio porque Turquía es importante para Europa. La mejor prueba de esto son las resoluciones del Parlamento Europeo.

Creo que los armenios deben dar mayor importancia a los trabajos de difusión política, porque nada está perdido todavía. Los armenios pueden hacer mucho a través de los Congresos de los respectivos países en los que viven.

-En su trabajo, tropieza contra las presiones turcas?

Sí, siempre nos encontramos con propaganda turca que nos llega a través de las embajadas. Tengo que aclarar que estos documentos son la personificación de su ira contra los armenios, falsificaciones informativas

e históricas, ante las cuales el lector sensato o el historiador, en seguida puede advertir la simple realidad y su tergiversación.

Lamentablemente, la propaganda turca se beneficia con la ignorancia del pueblo alemán sobre el genocidio armenio.

Usted, que estuvo en Armenia en dos oportunidades, ¿qué impresión tiene de ella?

-La República de Armenia es un territorio milagrosamente salvado, que vive con su historia, su cultura y economía y también con el respeto de sus tradiciones, su lengua y literatura. Allí se producen diariamente, adelante en distintos órdenes. Armenia tiene, además, la virtud de mantener amplias y fluidas relaciones con la diáspora.

-Durante su estadía en Buenos Aires, usted tuvo la oportunidad de asistir al acto de homenaje brindado por la Asamblea Interinstitucional Armenia al pueblo y gobierno argentinos, con motivo de haberse cumplido un año del reconocimiento del genocidio por parte del gobierno argentino. Además, pudo interiorizarse de las realizaciones de esta organización ¿qué opinión tiene al respecto?

-La tarea es sumamente interesante y estoy convencida de que un trabajo de esta índole sólo puede seguirse si se tiene en cuenta como único y verdadero camino el del reconocimiento internacional del genocidio armenio. Por supuesto, éste es el primer paso.

Felicitó a la Asamblea Interinstitucional Armenia y a todas las organizaciones e instituciones que la integran.

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías
y tintorerías de hilados

Larrea 738
Francia 275

Cap. Fed.

San Martín (Pcia. de Bs. As.)

chic
PIELES

H. Yrigoyen 1426
T.E.: 795-3836 / 8838

Florida
Vicente López

FOTO
RAYMOND

Sinónimo de calidad
CASAMIENTOS
QUINCE AÑOS
TRABAJOS PUBLICITARIOS
T.E.: 58-8652 / 59-7032

Armenia y la diáspora: un relato interesante

Por el Licenciado en Economía ROBERTO PATATIAN

(continúa del número anterior)

Podría resumir en una anécdota lo que pienso acerca de los armenios de "Hastán". Cierta día, caminando por las calles de Ereván, un muchacho de unos quince años, nos siguió a lo largo de tres cuadras, sin dirigirnos la palabra en ningún momento. Cuando este hecho comenzó a molestarme, me detuve. Nos miramos cara a cara y la conversación sólo duró el tiempo que insumieron las dos preguntas que él me hizo. La primera, en qué hotel estábamos; la segunda, el número de nuestra habitación. Automáticamente, giró sobre sus talones, perdiéndose de vista a los pocos metros. Su actitud nos dejó perplejos, pero en fin, para nosotros todo terminó allí.

A la mañana siguiente, abandoné muy temprano el hotel pero mi señora permaneció en el mismo. Al volver, encontré que en la habitación había una rosa en un florero que siempre había estado vacío.

Aquel muchacho —del cual nunca supimos el nombre— no sólo embelleció nuestra habitación con esa flor; también revitalizó aún más, nuestro criterio respecto de la calidad de primerísimo nivel humano que tiene el pueblo de Armenia.

Sigamos, pues, penetrando más en el estudio de esta gente que se constituye en el nuevo pueblo armenio de los últimos tiempos, tal vez muy diferente del de otras épocas y, de hecho, del pueblo armenio de la diáspora.

Aquí nos detenemos para redondear algunos aspectos importantes que hacen a la formación e idiosincrasia de los armenios del mundo según cuáles sean los países que estos habiten.

Las marcadas diferencias entre el este y el oeste han partido de cuajo la esencia natural del hombre común armenio, que en su

forma primitiva encuentra su verdadera estructura universal.

Los armenios que viven en la actual Armenia, sujetos al régimen socialista, tratan —por todos los medios— de actuar como los armenios de la diáspora y, sobre todo, como aquellos que viven en naciones donde desarrollan y maximizan su capacidad, conforme a la capacitación íntegra de su propio beneficio económico. Lo notamos al hablar con ellos; también, al verlos actuar cuando dejan traslucir su propensión a mantener una oferta potencial de trabajo, a través del tiempo, por encima del nivel que el estado demanda de ellos. Así, han levantado la gran República aceptando incondicionalmente las reglas de juego a las cuales han sido sometidos.

En muchos países de la diáspora, los armenios crecen económicamente. Luego, acumulan capital para terminar manejando los hilos que el poder de la riqueza permite lograr, por ejemplo, en Occidente.

La política distributivista soviética, lejos de desarrollar instintos de riqueza, ha transformado al pueblo armenio en un núcleo de gente trabajadora que acepta la relación de dependencia respecto de su gran rango de jerarquías, yendo desde el puesto de trabajo en las máquinas hasta vivir en cualquier país del mundo en donde existen distintos estratos de trabajo (operativos - de toma de decisiones).

Esto, muchos armenios de la diáspora no lo pueden entender. Aquí, todos quieren tomar decisiones y no es así, precisamente como funciona una sociedad en su conjunto.

He notado que el estándar de vida es bueno con relación al estilo propuesto por el régimen. Podría ser mejor, si lo observamos con nuestros ojos ávidos de ambiciones ilimitadas, que existen en el mundo del oeste; pero no debemos olvidar que en occidente, muchas narices quedan pe-

política acorde a la mejor posibilidad de maximizar el bienestar social de las personas.

En última instancia, existen armenios ricos y pobres en la diáspora y en Armenia.

La planificación centralizada que se ejerce desde el Kremlin hacia toda la U.R.S.S. ha logrado que en particular, los armenios aprendan a diferenciar que no sólo existen distintos puestos de trabajo, sino que "no todos deben estar arriba". Un pueblo sin nación nunca podrá interpretar que la política ejercida por el estado sirve de sostén para ordenar y organizar al país en su conjunto. De aquí se desprende que los armenios de la diáspora que rechazan a la actual Armenia se olvidan, a la que de desestiman, el hecho de que se está aprendiendo a vivir como en una verdadera nación en donde todas las instituciones oficiales dan forma y cordura a los actos de los ciudadanos que por medio de las leyes, se someten al orden impuesto por ellas.

Continuará

**Ud. que
puede...
no se
prive.**

WARNES 999. CAPITAL
Esq. Av. Juan B. Justo
T.E.: 855-0562

Accesorios para el automotor
Venta y colocación en el acto
Audio - faros - bocinas - polarizado de cristales -
cristales tonalizados - techos panorámicos -
Sábados: abierto hasta las 13.00

CRISTALPAR

Berdj Yamgochian recibe un "Disco de Oro"

El destacado organista Berdj Yamgochian recibió el "Disco de Oro" otorgado por la Fundación "Pro-Música" de París, como el mejor intérprete del año 1986.

Forman parte del álbum las creaciones de Yamgochian, interpretadas en la Iglesia Santa María Guebunt de Alemania. El disco contiene la Sonata N° 94 de Reobké y composiciones de Mendelsohn y Marx Regan.

El destacado organista anteriormente había ganado

el Primer Premio en un Concierto de Órgano del que participó junto con el Boston Symphony Orchestra; pero el presente "Disco de Oro" es el primero que recibe.

La presentación de Yamgochian tuvo lugar el 9 de noviembre ppdo. en el Memorial Music de Massachusetts. El producto del concierto fue destinado a la Fundación de Órgano "Gomidas" para que pueda hacer realidad su proyecto de obsequiar un órgano al Liceo Armenio Lazarian de Moscú que ha sido remodelado.

Cátedra de Lengua y Literatura armenias en la Universidad de Colombia

En el transcurso de una cena que se desarrolló en la Universidad de Colombia, se dio a conocer la creación de la cátedra de Lengua y Literatura Armenias "Dolores Zohrab Libmann", fundada por la hija del escritor Krikor Zohrab, Sra. Dolores Zohrab Libmann.

En el transcurso de la reunión habló la profesora Nina Garsoian, responsable de la sección de Armenología de

la Universidad, quien recordó las dificultades que atravesó la Universidad en las décadas del 60 y del 70.

Por otra parte, también agradeció a los antiguos colaboradores de la sección, el Dr. Krikor Maksudian (hoy Der Krikor) y James Russel, entre los que mereció también una mención el actual colaborador, prof. Peter Caw.

Anunció que este último

profesor, en el transcurso del año entrante, tendrá a su cargo la cátedra de literatura armenia contemporánea. Destacó, además, los logros alcanzados por la institución y el hecho de que varios ex-alumnos hayan alcanzado el doctorado.

Habló luego el Dr. Nikit Orchanian, presidente del Centro de Armenología de la Universidad.

La gira del Coro Estatal de Armenia por Europa

El Coro Estatal de Armenia, dirigido por el maestro

Hovannés Chekizian, visitó París y Londres.

El primer recital fue realizado en el Free Trade Hall de Manchester, y el segundo, en el salón de la Iglesia Metodista de Londres, donde se reunieron más de mil quinientas personas.

Las presentaciones fueron organizadas por la Comisión de Arte del "Entertainment Corporation".

Tras este último recital se realizó una recepción, en el transcurso de la cual hablaron nuestro correligionario, Sr. Vartán Ouzounian y el Sr. Garbis Essayán.

Por último, hizo uso de la palabra un representante de la entidad organizadora, y tras él, el Sr. Hovannés Chekizian.

Tras doce días de intensa actividad, el Coro regresó a Armenia a mediados del mes de octubre.

BELGICA:

Se construirá la Iglesia Armenia

La colectividad armenia de Bélgica, gracias al trabajo tesonero de sus miembros, pudo alcanzar un importante logro dentro de la vida comunitaria: la concreción de la construcción de la Iglesia Apostólica Armenia.

La bendición y colocación de la piedra fundamental fue realizada el 16 de noviembre ppdo., en una ceremonia que estuvo a cargo de Monseñor Kiud Nacashian, lugarteniente de la Primatura de la Iglesia Armenia.

MAR DEL PLATA -PLAYA GRANDE-

Vuelven los Shish kebab de Nubar
a Mar del Plata, esta vez
con su amigo Luis

Los esperan con sus exquisitos shish
y picadas orientales en
ALMAFUERTE 215, CASI ESQUINA ALEM

EMPRESA AUTORIZADA
CON CARGO A:

América

Av. CORDOBA 4737 - Tel. 772-8539/8654

PAMI
JUBILADOS
PENSIONADOS
Y DEMAS

**Moda infantil y juvenil
1 a 16 años
Joggings,
vestidos, biasas
de Kaloghlian Hnos.**

Cucha Cucha 1770 (1416) Capital
T.E.: 58-6811

Rossi y Cia.

Empresa funeraria
Velatorios Propios
Scalabrini Ortiz 959. T.E.: 772-5966/9674/773-0366

Obras
Sociales
Colectividades
Jubilados y
Pensionados

**Por
T.V.**

En Confraternidad
Argentino-armenia
**TODOS LOS
DOMINGOS
POR CANAL 2**
a partir del 2-XI
de 13.30 a 14.00 hs.
LATINARMEN
PUBLICIDAD

Joyería

"Sarkis"

Relojería

DE Sarkis Hamalian

Exclusividades

Libertad 209. Cap.

T.E.: 35-1982

Calzados

LLCERNA

Damas y niños

Carteras

Federico Lacoste 2500. Cap.

T.E.: 771-7346

Koulaksizian Hnos. S.A.
Fábrica de tejidos

Lima 3560. Caseros. T.E.: 750-4632/ 3501

62° aniversario del Centro Armenio Católico

En un ambiente realmente festivo, el Centro Armenio Católico celebró su 62° aniversario con una cena, que se desarrolló en el salón de la institución, el sábado 8 de noviembre ppdo.

La reunión fue presidida por el Exarca de los Armenios Católicos, Monseñor Vartán Waldir Boghossian y contó con la actuación de los conjuntos "Kurken Alemshah", "Néstor Schavione" y el Dúo "Contrapeso".

Animada por Jorge Rossi, la reunión se prolongó hasta la madrugada.

En la foto, el Exarca Boghossian junto a integrantes del Consejo Parroquial.

Lo mejor de uno mismo

Cierta vez, Henry Kissinger (un Tayllerand, versión moderna) pidió a uno de sus colaboradores que le preparara un informe especial. Este se lo presentó luego de elaborarlo, al ministro, quien se lo devolvió al cabo de unas horas, diciéndole que lo quería más completo. Así sucedió en tres oportunidades, en las que Kissinger le explicaba que lo necesitaba con más datos, detalles y lo más exacto posible.

Cuatro días después, el secretario, exhausto, le entregó el trabajo, fruto de horas quitadas al sueño. Al recibirlo, el primer ministro le dijo: "¡Ahora sí, voy a leer lo mejor que usted puede dar de sí!"

No sabemos cuál fue el resultado del trabajo realizado, pero suponemos, por las exigencias del solicitante, que debía ser brillante.

No siempre el trabajo arduo, continuo, exigente, tiene éxito; lo importante es hacer las cosas de la mejor manera, y sentir la satisfacción en

la tarea que hacemos y no en el premio que lograremos.

Compitamos con nosotros mismos; hagamos aún lo más insignificante como una presentación de lujo, aunque no tengamos benefi-

cios posteriores, el hecho de hacer algo bien ya es gratificante.

"No seremos juzgados por los resultados, sino por los esfuerzos realizados".

Jazmin

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571

Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

Dr. Jorge G. Derkrikorian

Odontología, Cirugía y Traumatología

Bacomaxilofacial

Lunes a Viernes 14:30 a 20:30 Hs.

T.E.: 551-4075

Ollereros 4165 - 1° A

"La novela armenia moderna" en el diario "La Prensa"

El "Suplemento Literario" de "La Prensa" que, cada tanto cede un espacio a la cultura armenia, publicó el domingo 23 de noviembre ppdo., un extenso artículo del joven Vartán Matioossian.

Bajo el título "La novela armenia moderna", Vartán Matioossian desarrolla un estudio que abarca desde la primera novela armenia, "Heridas de Armenia" de Jachadur Apovian hasta la novela contemporánea de la diáspora. Para ello, marca como hito el genocidio armenio de 1915, que produce como consecuencia inmediata, el surgimiento de la diáspora.

En la primera parte de la nota, el autor menciona a escritores como Raffi, Serpuhi Dusap, Dikrán Gamsa-

ragán, Ieruján, Mabel Esaian, Shirvanzaté y Nardos.

Tras el surgimiento de la novela "diaspórica" —como la llama— incorpora a Shahán Shahnur, Zareh Vorpuni, Gostan Zarian y Hagop Oshagan.

En la tercera parte, bajo el subtítulo "El despegue", se refiere a la novela de la Madre Patria, desde los años '60 en adelante. Así, son recordados los nombres de Seró Janzatian, Meguerditch Armen, Vartkes Bedrossian, Zorair Jalapian, Norair Adalian, Kevork Arshaguián, Aghasi Ayyazian y Jachig Tashdents.

En la parte final del trabajo, se refiere a la situación actual de la novela en la diáspora.

Karasunk:

Con motivo de cumplirse cuarenta días del fallecimiento de nuestra querida madre y abuela.

AZADUHI DE BACHIAN

el próximo domingo 7 de diciembre, haremos oficiar una Misa de Karasunk, en su memoria, en la Iglesia "Santa Cruz de Varak" de Flores.

Por la presente, invitamos a todos los que quieran honrar su memoria a estar presentes en la misa.

Sus hijos, Juan, Nazareth, Isabel, Gregorio y María Elena; sus hijos políticos, Sara, Isabel y María; sus nietos y demás familiares.

U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B.-U.G.A.B

Cena Anual

El Consejo Directivo de la U.G.A.B. organiza para el martes 16 de diciembre, la Cena de Fin de Año, en la cual se homenajeará al Sr. Kevork Kechichian, secretario honorario de la institución y destacado miembro de la colectividad.

Coro Shnorhali

I Encuentro Coral de Colectividades organizado por la Secretaría de Cultura de la Nación, en el Centro Cultural San Martín, Sábado 6 de diciembre, 16.00 hs.

Cena de Egresados

Sábado 6 de diciembre

ARMENIA 1322

21.00 HS.

Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales

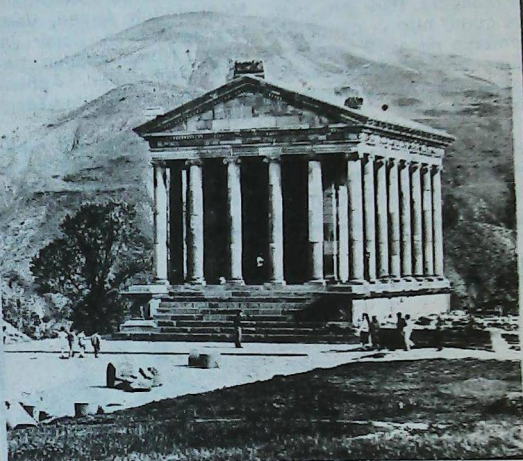
Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD

BME, MITRE 777 7° B. Capital T.E.: 49-1942/1886

La tradicional fiesta de Garni

En la región de Garni, se realizó la tradicional fiesta etnográfica, en cuyo territorio se encuentra el templo pagano del siglo primero, el único que se ha conservado en la U.R.S.S.

Miles de habitantes de Ereván y sus alrededores, así como turistas admiraron este monumento.

El programa de la celebración incluyó canciones y danzas de diferentes regiones de Armenia: Lori, Zanketur, Shirag, el valle del Ararat y también de otros pueblos vecinos.

Las canciones y danzas fueron presentadas por artistas de Ereván e integrantes de distintos conjuntos etnográficos.

También se exhibieron distintos productos de alfarería, tapicería y joyería, como elementos elaborados en metales y madera.

Los numerosos asistentes tuvieron la oportunidad de comprar regalos y abundantes frutos y alimentos producidos en la zona.

Singular recepción al joven campeón Vladimir Hagopian

Los ídolos de fútbol podrían envidiar al joven Vladimir Hagopian si hubieran presenciado el clamoroso recibimiento que se le brindó a su regreso a su ciudad natal. Vladimir Hagopian, que conquistó el título de "Campeón Mundial Juvenil" de ajedrez en la ciudad de Río Gallegos, fue recibido por miles de escolares, miembros de los círculos ajedrecísticos juveniles, aficionados y destacadas personalidades.

El joven campeón se turbó ante tal acogida. Dijo que estaba feliz, porque —por primera vez— participaba en una competencia tan importante, y se mostró satisfecho de haber podido justificar la esperanza de su entrenador y de sus compañeros.

Los maestros de la escuela donde estudia Vladimir destacan su perseverancia y voluntad, dos cualidades que coinciden muy bien con la figura del joven campeón.

EL VALLE DEL ARARAT

Aunque parezca mentira, por esos enormes tubos corre el agua extraída del suelo del valle del Ararat.

La foto ilustra tan sólo una parte de los grandes adelantos que se desarrollan, día a día, en Armenia.

PROFESIONALES-PROFESIONALES-PROFESIONALES-PROFESIONALES

MEDICOS

Dr. Arslanian
Urología
Adultos-niños
Paraguay 958
T.E.: 311-0221

MEDICOS

Dr. Zacarias Dolabdjian
Quiropraxia
Reumatología - Artrosis
Gorriti 4804 - T.E. 253-7316

MEDICOS

Dr. Sarkis Balassanian
Jefe División Cardiología
Hosp. J. Pirovano
(Electrocardiograma
Callao 531 - 1° C - T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian
Médico Unidad Coronaria
Hosp. J. Pirovano
(Ergometría - Holter - Ecocardiograma)
Urgencias: T.E. 701-6137

DENTISTAS

Dr. Pedro Balassanian
Lun. miérc. vier. de 15.30 a 20.00
TARJETA "VISA"
Corrientes 2221 2° "C"
T.E.: 47-1443

DENTISTAS

Dr. Daniel Vaneskeheian
Odontólogo
Lun. y miér. 17.00 a 20.00 hs.
Virrey Loreto 2446 3° B
T.E.: 782-3976 / 35-6530

ESTUDIO CONTABLE IMPOSITIVO

ESTUDIO CHOLAKIAN
Jurídico Contable-Impositivo-Computación
Dr. Claudio A. J. Cholakian - Abogado
Dr. Marcelo R. G. Cholakian - Contador
Sarmento 1469 7° F
49-4705 / 45-1779

ESCRIBANOS

Gregorio Hairabedian
Escribano
Av. Roque Sáenz Peña 570 3°
T.E. 33-5761

ESCRIBANOS

Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Florida 716 2° K
T.E. 392-2768/3065
Lun. a Vier. de 10:00 a 18:00

A un año de mi partida hacia Armenia

Habiendo finalizado mis estudios en la Facultad de Arquitectura y Urbanismo de la Universidad Nacional de Buenos Aires, tuve la inquietud de conocer la arquitectura armenia, algo que por naturaleza, me pertenecía y se sumaba a mi sentir armenio.

Pasó algún tiempo, hasta que pude cristalizar este proyecto. En noviembre del año pasado, partí en búsqueda de mis raíces, de mi identidad, a conocer mi gente, a palpar mi sueño.

Becada por el Ministerio de Enseñanza Superior de Armenia, realicé un curso de historia de la arquitectura armenia y reconstrucción de monumentos arquitectónicos.

¿Qué es Armenia? -me preguntaba. Hoy, luego de haber ido, vivido y disfrutado de "mi tierra", puedo decir que "Armenia es un milagro". No se trata solamente de la tierra de nuestros antepasados; es también nuestra tierra; forma parte de nosotros mismos.

Conoció la gente, su trabajo, sus costumbres, sus fiestas y ritos celosamente conservados, sus adelantos en todos los órdenes y, sobre

todo, su enorme hospitalidad.

En la ciudad de Ereván, se mezcla lo antiguo y lo moderno, con el común denominador del estilo armenio, así como en el paisaje del territorio, muy variado, por cierto.

Alejándome de la ciudad, recorrí los monumentos antiguos, tema de mi estudio. Luego de largas caminatas, asomaba siempre la cúpula de una iglesia. Solitaria, mágicamente erigida, parecía narrarme sus siglos de historia.

Participé en los cursos de arquitectura en la especialización de "Reconstrucción de monumentos" del Instituto Politécnico. Los mismos cuentan con muy buen nivel académico, que se incrementa con la posibilidad de estudiar estos monumentos in situ.

Fue interesante ver los puntos que tenía en común con los estudiantes armenios de otras partes del mundo: los mismos interrogantes, las mismas inquietudes, los mismos ideales, la misma lucha y el común denominador: "el idioma armenio", que permitía comuni-

carlos.

Hace ya tres meses que regresé de Armenia. Considero que todo hijo de armenio debe conocerla, ojalá que muchos jóvenes tengan la oportunidad que a mí se me brindó. Tengo la inquietud de volcar las impresiones y experiencias adquiridas a fin de difundir y conservar la cultura armenia en nuestro medio. Pienso que esta labor debe comenzarse en el hogar y ser apoyada por los numerosos colegios e instituciones con que cuenta nuestra colectividad. A los jóvenes de hoy, les propongo que trabajemos juntos en esta empresa.

Aprovecho la ocasión para agradecer al Comité de Relaciones Culturales con la Diáspora a mi director, al profesor, arquitecto Varaztad Harutiunian, quien siempre estuvo a mi lado y satisfizo todas mis inquietudes, a mis profesores y a todos aquellos que colaboraron en mi formación.

Volvamos, pues, nuestra mirada a Armenia, cuna de nuestra cultura, la que fue es y será "UNICA EN EL MUNDO".

Arq. Sonia Seferian

Exitoso baile de disfraces

El sábado 15 de noviembre ppdo., la Comisión de Jóvenes de la Unión Patriótica Armenia de Marash realizó un exitoso baile de disfraces en una residencia de Villa Urquiza, en la que se disfrutó de un desfile presentado por la boutique "Show Room Alexandra", con su nueva colección 1987.

En el transcurso de la noche, fueron elegidos los dos mejores disfraces. Luego de una larga elección, los favorecidos fueron el "maestro Adianchi" y el segundo premio, para la "Pitufina". Los agraciados obtuvieron dos pasajes de avión y una orden de compra en la boutique "Show Room..." respectivamente.

El objetivo de la Comisión de Jóvenes de Marash fue cumplido, gracias a los concurrentes que lo hicieron posible.

Unión General Armenia de Beneficencia Instituto Marie Manoogian

- En la avanzada de la educación -

Pre-escolar • Jardín de Infantes

"Srpuhí Ekshian"

Escuela Primaria Integral

"Berdjuhí Emirian"

Colegio Secundario

"Doris Tchinnosian"

BACHILLERATO MERCANTIL 1º AL 5º AÑO

Año Lectivo 1987

Abierta la inscripción

T.E.: 773-2820 y 772-2617

ARMENIA 1322

U.G.A.B.

**Colegio
Secundario**

"Doris Tchinnosian"

Año Lectivo 1987

Abierta la Inscripción

Bachillerato Mercantil 1º al 5º Año

Nómina de las asignaturas que se dictan

Lengua Nacional • Inglés • Armenio • Historia
Historia armenia • Música • Cultura Armenia
Literatura armenia • Religión • Geografía de Armenia
Matemática • Ciencias Biológicas • Geografía
Educación Cívica • Cultura Musical • Plástica
Mecanografía • Contabilidad • Educación Física
Metodología del Estudio • Dibujo Publicitario
Administración de Empresas • Computación • Química
Merceología • Sistematización Administrativa
Estadística • Matemática Financiera
Organización Empresarial • Sociología Laboral
Economía Política • Legislación Fiscal
Dinero, Crédito y Bancos • Antropología Social

Sala de computación - Gimnasio cubierto

Biblioteca - Laboratorio - Buffet escolar

EL TÍTULO DE BACHILLER MERCANTIL CAPACITA A

LOS ALUMNOS AL INGRESO A TODAS LAS

CARRERAS UNIVERSITARIAS

Parecordzagán crece educando

Armenia 1322

T.E.: 773-2820 y 772-2617

Brillante celebración de la U.G.A.B. en París

"Ellos cayeron" -dijo Charles Aznavour

"Francia no olvida" -contestó el Primer Ministro francés

(viene de pág. 1)

homenaje a las víctimas del Primer Genocidio del siglo XX, trajo al recuerdo de todos los presentes el luctuoso hecho que marcó la historia armenia de una manera imborrable.

A las lágrimas y emoción de los asistentes, respondió el Primer Ministro francés: "Francia no olvida". (ver texto de su discurso en columna aparte).

También habló el presidente de la filial francesa de la institución, Dr. Edward Atamian, quien agradeció la hospitalidad del Primer Ministro y su esposa; y por último, hizo lo propio el Sr. Alex Manoogian, quien expresó su agradecimiento y deseos de que la república francesa continúe progresando bajo la gestión del ministro Chirac.

Durante la recepción en la embajada norteamericana, Sres. Set Momdjan, benefactor Alex Manoogian y el embajador Joseph Rogers.

En animada charla, de espaldas, los Sres. Berge Setrakian (EE.UU.), Iervant Azadian (EE.UU.); a la izquierda, Hrach Manoogian (Chile); de frente, José Youssefian (Buenos Aires); en el costado derecho, Osheen Mosditchian (Brasil); y detrás de él, el presidente del Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la diáspora, Sr. Garlen Dallakian.

Palabras del Primer Ministro Francés

"Me siento muy feliz de recibirlos en la sede de la Municipalidad, con motivo del 80° aniversario de la Unión General Armenia de Beneficencia.

Esta es una ocasión propicia para consolidar los vínculos amistosos que, desde hace largos años, unen nuestra Capital y la colectividad armenia. Esta es también, una ocasión apropiada para rendir homenaje a la actividad ejemplar que demuestra vuestra institución, gracias a la fuerza, voluntad e inestimables sacrificios de sus dirigentes, de su presidente vitalicio, el Sr. Alex Manoogian y también del presidente del Consejo francés, Dr. Edward Atamian, a quienes saludo sinceramente.

Quisiera también saludar al cantante Charles Aznavour, quien quiso traer su colaboración a esta velada, y cuya presencia nos produjo gran satisfacción.

En un pasado no muy lejano, tuve el honor de recibir aquí a S.S. Vazkén I, Catolicós de todos los armenios y al Patriarca católico Juan Pedro II Kasparian. En ese momento, les expresé a ellos, lo que reafirmo ahora, que Francia se sentía honrada de contar en sus territorios con la colectividad armenia más populosa de Europa. Les dije también, en esa oportunidad, que Francia no olvida.

Ciertamente, Francia recuerda a los pueblos que han sufrido los fuertes golpes de la historia sobre su piel y sus tradiciones, que les produjeron profundas heridas. Pero, los armenios, a pesar de esa tragedia, de la que salieron, templados por la experiencia y la valentía, defendieron a Francia y a la república en la Primera y Segunda Guerra Mundial.

Nadie podría olvidar que los armenios, desde 1916, se inscribieron en la Legión Extranjera, donde hicieron honras a su nombre. Otros armenios, desde 1914, lucharon en los frentes de Austria, Champaña, Lom y Verdeom.

Nadie podrá olvidar a los batallones de la Legión Extranjera que formaron parte de las victorias de Palestina y Siria ni los voluntariosos sacrificios, en favor de la justicia y el ideal, durante la última guerra. Los armenios se encontraban en Bir Hakkim, El Alhamein y en los frentes de lucha de Indochina y África del Norte.

Al recordar esto, queremos expresar nuestro agradecimiento a la colectividad armenia. Queremos decir cuán importante es que los armenios puedan conservar su personalidad, su fe, su lengua, su patriotismo y, por supuesto, el orgullo por su pasado.

Entonces, es un acto de justicia que este país, que es el vuestro, que ustedes eligieron y amaron, no sólo rinda homenaje a la memoria de vuestros muertos, que también son los suyos, sino que también salude, incentive y apoye a aquella institución que sirve a los armenios.

Este encuentro surge de este espíritu, y es con este motivo que una vez más, quiero reafirmar la importancia que tiene para mí la Unión General Armenia de Beneficencia.

Para todos los armenios del mundo es conocida la benevolencia de los dirigentes y miembros de esta institución, por su vocación de servicio y prodigalidad.

Quisiera que recibieran el homenaje que hoy les brinda París, que es el signo de unión entre la colectividad armenia y Francia, basada en un largo camino de defensa de nuestros valores: la libertad, la dignidad humana, la defensa de nuestro pasado y la misma voluntad de forjar el futuro."

Encuentro Musical

En el salón "Gaveau", se realizó un recital de música, del que participaron artistas de primer nivel. La reunión fue realizada el viernes por la tarde y contó con la presencia de una numerosa concurrencia.

Actuaron el coro "Sahag-Mesrob" de Marsella, dirigido por Jachig Elmazian, el violinista Jean Der Mergheirán, Susana Mildonian y los pianistas Ani y Raffi Bedrossian y Alda Bedrossian, junto a los violinistas norteamericanos Ani y Alda Kavafian y otros artistas que hicieron las delicias de los presentes.

**US\$ 10.000.000
para la armenidad
El Sr. Daniel Zaroukian
dona US\$ 1.000.000
Distinción
al Sr. Ara Topdjian**

La Asamblea General de la institución, tuvo lugar el

sábado 22, en los salones del Hotel Intercontinental, donde hizo uso de la palabra el Sr. Garlen Dallakian.

En el transcurso de la asamblea, el Sr. Alex Manoogian anunció que en 1985 la Unión General Armenia de Beneficencia destinó diez millones de dólares a distintos fines de la armenidad. Los bienes de la institución ascienden ahora a ochenta y tres millones de dólares; es decir que se ha incrementado esta suma en diez millones de dólares, con respecto al año anterior.

Una de las sorpresas de la noche fue la donación de un millón de dólares, efectuada por el Sr. Daniel Zaroukian y su esposa a la construcción de la escuela de la U.G.A.B. en Toronto.

La otra sorpresa fue la distinción otorgada por la institución al Sr. Ara Topdjian en mérito a su trascendente actividad educativa y cultural.

Cena-danzante

Tras la asamblea, se desarrolló la cena-danzante en el salón "Imperial" del Hotel Intercontinental, donde a las emotivas palabras del presidente Alex Manoogian, le sucedió un espectáculo de luz, sonido y color con rayos láser.

Homenaje a Boghos Nubar

Los delegados de las distintas filiales participaron el domingo de una misa, celebrada en la Iglesia "San Juan Bautista" de París, desde donde se dirigieron al cementerio de Pierre Lachaise, donde se encuentra el mausoleo que guarda los restos del fundador, Boghos Nubar.

Luego de las emotivas palabras pronunciadas en el lugar, los presentes también rindieron homenaje a la memoria del General Antranik.

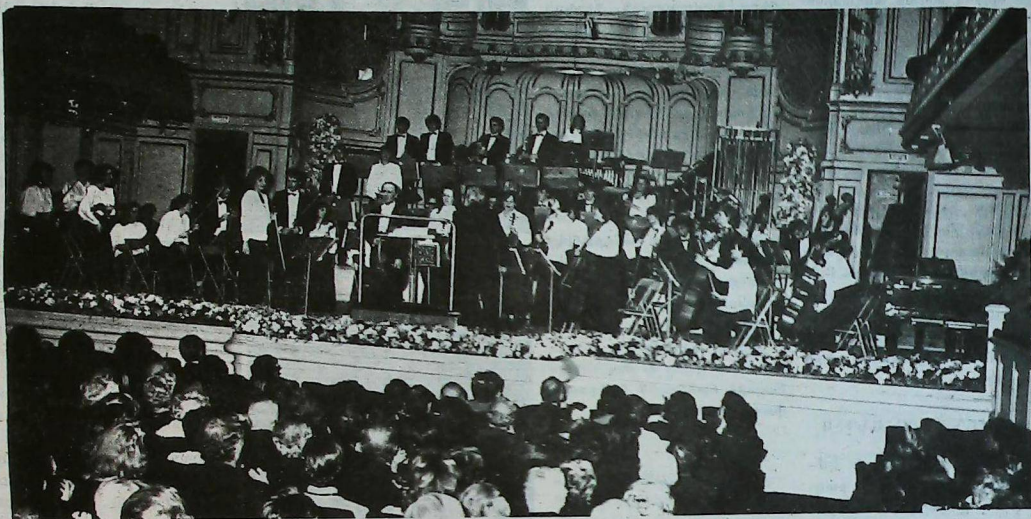
Tras esta intensa actividad los participantes regresaron a sus respectivos países.

ՔՍԱՆ ԵՐԿԻՐՆԵՐԷ ՓԱՐԻԶ ԺԱՄԱՆՈՂ ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐՆԵՐՈՎ

Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՓԱՐԻԶԻ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ ԿԱՄՈՒՐՋՆԵՐ ԿԸ ՀԱՍՏԱՏԷ ԱՇԽԱՐՀԻ ԲՈՂՈՐ ԵՐԿՐԱՄԱՍՆԵՐՈՒՆ ՄԻՋԵԻ

ԴԱՆԻԷԼ ԶԱՐՈՒԿԵԱՆ ՄԷԿ ՄԻԼԻՈՆ ՏՈՒՍՐ ԿԸ ՆՈՒԻՐԷ

ԿԱՌՈ սրահին մէջ տեղի ունեցած երաժշտական փառատօնը

Հ.Բ.Ը.Միութեան Ֆրանսայի շրջանակը վերականգնելու համար 78-րդ Ընդհանուր Անգամական ժողովն ու 80-ամեակի հանդիսութեան փառատօնը շարքը, գերազանցելով 20 երկիրներէ ժամանող աւելի քան 200 հիւրերու եւ պատգամաւորներու ակնկալութիւնները: ճաշակը, գեղեցկութիւնը, հնարամտութիւնը ու փորձակութեան ջերմ ոգին փայլած էին Նոյեմբեր 19-էն 23 երկարող փարիզեան օրերը վերածելու ամենաանկախ շաբաթի մը:

Սփիռքի յոբելիական խնդրանքները կը միանար մանաւորները, լանձինն Սփիռքանայութեան հետ Մշակութային կապի Կոմիտէի նախագահ Պր. Կարլէն Դալլաքեանի, որ կը բերէ հայրենի մեր հարազատներուն շունչն ու պատգամը:

Փարիզի էմբերֆոնիկնեմ-բայ պարտիզ ժամադրապայքը դարձած էր Բարեգործականի ներկայացուցիչներուն եւ հիւրերուն:

Գլխապետոյ պատմառող աւարտներէ մը իրար յաջորդեցին համագաղութային խորհրդակցական համաժողովը, Միութեան Ընդհանուր Ժողովը, հիւրասիրութիւնները, ամերիկեան ղեւականտան, Փարիզի քաղաքապետարանին եւ Ալեք Մանուկեան Կեդրոնին մէջ, եզրափակուելու համար ամենաանկախ պարահանդէսով մը, որ լէյզլերի լոյսերով հալկական այրութեամբ կը զուստորէր էմբերֆոնիկնեմ-բայի սրահը, պատմելով հաշտողութիւնն ու Բարեգործականի կեանքը պատկերներու շրջանակի եւ արագաբաժնի շուրջանակներով:

Բարեգործականի հաւատաւորները իրենց երկիրները վերադարձան, խոնարհել էտք Պողոս Նուպարի շիրմին առջեւ, իրենց հետ տանելով լուգման, բարեկամութիւններու եւ իրագործումներու գիտակցութեան կազմութիւնը զգացումներ:

ԸՆԴՈՒՐՆԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԴԻՍԳՈՆԱՍԱՆ ՄԷՋ

Ժուրջ 140 ամերիկահայեր ու զանազան 20րեքշաբթի, Նոյեմբեր 19-ի երեկոյեան փառատօնէն էին Փարիզի ամերիկեան ղեւականին շքեղ ապարանքը վայելելու համար փայլուն ընդունելութիւն մը, որուն ընթացքին ջերմօրէն ընդունուեցան ղեւական Պր. ժողովի Ռաբրիկ կողմէ: Խօսք առաւ մանաւորն ու ամերիկայի նախ-

կին ղեւական Պր. Սէր Մոմեան: Ընդհանրական պատմական խօսքով հանդէս եկաւ Հ.Բ.Ը.Միութեան ցկեան նախագահը՝ Տիար Ալեք Մանուկեան:

Հիւրերը ապա առաջնորդեցան Հ.Բ.Ը.Միութեան Փարիզի Ալեք Մանուկեան Կեդրոնը, ուր վայելեցին հալկական ջերմ հիւրասիրութիւն մը, գեղարուեստական ցուցահանդէսի հանելի մթնոլորտի մը մէջ:

ՀԱՄԱԳԱՂՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ

Հինգշաբթի եւ Ուրբաթ, Նոյեմբեր 20 եւ 21-ին, Միութեան Ալեք Մանուկեան սրահին մէջ շուրջ 140 ներկայացուցիչներ խորհրդակցեցան միութեան կենսական հարցերուն եւ ապագային մասին, առողջ ու լարուած մթնոլորտի մը մէջ: Գլխապետը ողջունեցան ցկեան նախագահին կողմէ: Զեկույցներ ներկայացուցան Միութեան կրթական, բարեսիրական, երիտասարդական եւ մշակութային առաքելութեան շուրջ:

ԱՐՈՒԵՍԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆՐԱՅԻՆՆԵՐ

Միութեան 80-ամեակը գեղեցկութեամբ դիմաւորող հալկական ցուցահանդէսներ կազմակերպուած էին Հալկական թանգարանին, կալըրի Ֆրամանի, կալըրի կոլորի եւ կալըրի Մարինեանի մէջ, ու շրջապատը հիւրերը վայելեցին

հին հալկական արուեստի առարկաներէն մինչեւ Գառուի, Ժանսէմի, Ասատուրի եւ այլ արուեստագետներու ստեղծագործութիւնները:

«ԱՆՈՒՐ ԻՆԿԱՆ»
ԿԸՍԷ ԱԶՆԱՌՈՒՐ
«ՅՐԱՆՍԱ ԶԻ ՄՈՒՆԱՐ»
ԿԸ ՊԱՍՏԱՍԻՆԷ
ՎԱՐՁԱՊԵՏ ԾԻՐԱՔ

Վեց հարիւրի մօտ հրաիրեալներ, նախարարներ, ղեւականներ եւ արուեստի ակնաւոր դէմքեր հաւաքուած էին Փարիզի քաղաքապետին շքեղ ապարանքը, վայելելու համար մալս Ազնաւորի սրտալուգ հանգր: արցունք թափելով սիրտերէ եւ աչքերէ երբ այդ պատմական կամարներուն տակ հնչէր եղեմին հնոքութեան «Անոնք ինկան» երգը, որուն վարչապետ Շիրաք ճաշկերոյթն էտք պատասխանեց «Փրանսա գուրկ չէ յիշողութիւն»: Տոքք, էտուար Աղամեան երախտագիտութիւն յայտնեց հիւրընկալ Տէր եւ Տիկ. Շիրաքներուն: «Շիրաքը առատութեամբ եւ լիւրեան խորհրդանշէ մըն է - ըսաւ Ա. Մանուկեան- այդ խորհրդանշէ մըն ալ ծաղկում եւ յառաջդիմութիւնը մը մարտն ֆրանսայի՝ Շիրաքի առաջնորդութեան ներքեւ:

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ՓԱՌՍՏՈՆ

Միջազգային համալսարանի տնօրէնը խօսքով

երաժշտական փառատօնը կալաւ Ուրբաթ երեկոյ, Նոյեմբեր 21-ին, Կալո սրահին մէջ, յորդ քաղաքութեան մը ներկայութեան: Համերգի կազմակերպիչ Գրիգոր Համարձումեան հրաիրած էր Մարսելի Սահակ-Մեքսոպ երգչախումբը:

Պր. Յովսէփ Եւսէփեան՝ մամուլի ասուլիսի պահուի:

Խաչիկ Երմազեանի ղեկավարութեամբ, շրտակաւ Ժան Տէր-Մերկերեանը, տալիս հար Սուգանա Միլտոնեանը, ղաշակականները Անի եւ Ռաֆֆի Պետրոսեանները, եւ Այտա Մուրատեան, Ամեհիկայէն շրտակաւ քոյրեր Անի եւ Այտա Գալվաթեանները, ինչպէս նաեւ հոյ մը անուանի օտար արուեստա-

գետներ, երաժշտական խաչանաւ մը պարգեւելով խանդավառ հանդիսականներուն: 78-րդ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ ԿԸ ՑԱՏԱՐԱՐԷ 10ՄԻԼԻՈՆ ՑԱՏԱՑՈՒՄՆԵՐ ԱԶԳԱՊԱՀՊԱՆՄԱՆ ՀԱՄԱՐ, ԴԱՆԻԷԼ ԶԱՐՈՒԿԵԱՆԻ

Միութեան 78-րդ Համաժողովը կալաւ Շաբաթ, 22 Նոյեմբերին, էմբերֆոնիկնեմ-բայ պարտիզին մէջ: Հայրենիքէն ներկայ եւ խօսք Շաբ. էջ 10

Ծար. էջ 9-Է

առաւ Կարլէն Դալլաքեան:

Նախագահ Ա. Մանուկեան իր բացման ճառին մէջ յայտարարեց թէ Միութիւնը 1985-ին ծախսած էր անկի քան 10 միլիոն տոլար ազգայնականման նպատակներու: Միութեան գոյքը բարձրացած էր 88 միլիոն տոլարի, արձանագործելով 10 միլիոն տոլարի յանելում մը: Օրոնաւ աւանկակալներն էին Տէր և Տիկ. Դանկիէ Զարուկեանի մէկ միլիոն տոլարի սրտարօւյն նուիրատուութիւնը՝ ի նպաստ թորոնքոյի դպրոցաշէնքի կառուցման: Մէկ միլիոնի հասնող ինքնամատուց այլ նուիրներ: Նախագահ Մանուկեան Հ.Բ.Ը. Միութեան կրթական առաքելութիւնը խորհրդանշող տնօրէն Արա Թովնեանին կը շնորհէ «Ականաւոր կրթական մշակչի» կոչումը:

ՓԱԿԿՐԱՆ ՊԱՐԱՀԱՆԴԵՍ

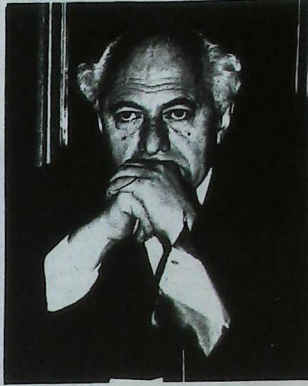
Էմբրիոնոքիմիան Էմփերիալ արանը ողողող բազմութիւնը կը վայելէ խանգաղատ պարահանդէս մը, նախագահ Մանուկեանի յուզիչ ճառին կը յաջորդէ լէյզըրի խաղերով երաժշտական եւ լուսային պատմութիւն Միութեան եւ հայութեան պատմութիւն:

ԽՈՆԱՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՊՈՂՈՍ ՆՈՒՊԱՐԻՑ ԹԻՇԱՍԱԿԻՆ

Աշխարհի տարբեր երկրամասերէն եկող պատմութիւնները պատարագի ներկայ գտնուելէ ետք Սուրբ Յովնանու Մկրտիչ եկեղեցւոյ մէջ, ուղղութեամբ դէպի Փէն-Լա-շէփ գերեզմանը, յարգանք մատուցանելու Պօղոս Նուպար Փաշայի Շիրիմին: Նուպար Փաշայի արժանատի յաջորդին՝ Ա. Մանուկեանի յուզիչ վկայութեանէ ետք ոխտաւորները այցի գացին հայ մարտական հանճարին՝ Ջօր. Անդրանիկի Շիրիմին, ուղեւ իրքեւ արծիւ «սաւառնեցաւ» կրկին դէպի աշխարհի հինգ ցամաքամասերը:

Յուզիչ, արդիւնաւետ եւ անմոռանալի օրեւ եւ հայ ստեղծագործ հանճարին նուիրումս փառատուններ:

Հ.Բ.Ը. Միութեան փարիզեան 80-ամեակի այս թիւին աշխատակցած են հետեւեալները՝
Երուանդ Ազատեան
Կարապետ Ճաքեան
Հրանդ Տիւզեան
Գրիգոր Բէօսեան

Պ. ԿԱՐԼԷՆ ԴԱԼԼԱՔԵԱՆ

ՏԻԷ. ԼՈՒԻՋ ՄԻՍՕՆ

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱԼԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԿԵԴՐՈՆԻՆ ՄԷՋ

Հ.Բ.Ը. Միութեան հիմնադրութեան 80-ամեակին նուիրուած Ֆրանսայի Հանդիսութիւնները սկսան 29 օրեկայնութիւն, 19 Նոյեմբեր 1986-ի երեկոյան, ժամը 8:00-ին, Փարիզի Ալեք Մանուկեան Մշակութային կեդրոնին մէջ, ուր բացումը նկարչական ցուցահանդէսին զուգահեռ քրթիչ ընդունելութիւն մը կազմակերպուած էր սոյն Հանդիսութիւններուն առիթով աշխարհի չորս ծագերէն ժամանած հիւրերուն ի պատիւ:

Մական, դարձեալ ի պատիւ կազմակերպչներուն, պէտք է ընդգծել, թէ ամէն անհրաժեշտ բան կատարուած էր, որպէսզի ընդունելութիւնը տեղի ունենար պատշաճ մակարդակի վրայ եւ ներկաները առաջին իսկ մէկ պահէն ներգրաւէր այն ստեղծական մթնոլորտին, որուն Հեղք զգացած էին արդէն նախօրէին Փարիզ ժամանած հիւրերը:

Հ.Բ.Ը. Միութեան Ֆրանսայի Շրջանակային Յանձնաժողովի գանձապահ Պ. Լեւոն Բեպպանեանի ներկայներուն ուղղութեամբ բարի գալուստի խօսքերէն ետք, խօսքը կը տրուի Նոյն Յանձնաժողովի նախագահ Տօքթ. Էտուար

Աղամեանին, որ Ֆրանսերէն լեզուով կը ներկայացնէ Հանդիսութիւններուն յայտարարութիւնները, շեշտելով այդ ուղղութեամբ տարուած աշխատանքներու բարեխաղով ընթացքը եւ յաճախ ակնկալութիւնները գերազանցող խրախուսիչ երեւոյթները, որոնք զօհունակութիւն պատճառելու հետ մէկտեղ կը Հանդիսանային գլխաւոր երախտիքը արդէն իսկ ընթացքի մէջ եղող Հանդիսութիւններուն յայտարարութիւններուն:

Համարեայ Նոյն բովանդակութեամբ, բայց այս անգամ Հայերէնով, ելոյթ ունեցաւ Յանձնաժողովի քարտուղար Պ. Յակոբ Գասարեան, որ մէկ ետք ապաւերէր տրամադրուեցաւ Հրաւիրեալներուն:

Իսկապէս որ եւ յուզիչ, եւ խրախուսիչ էր երեկոյի ստեղծած մթնոլորտը: Արդարեւ, կարծես մոգական գաւազանի հարուածով մը իրարու բովեկած էին արժանթիւնաւոր եւ իրանաւորայր, աւստրալահայ ու լոնտոնահայր, ամերիկահայն ու իտալահայր, յունահայն ու գանատահայր, եւ այսպէս, ափիւքի 19 գանազան Հայկական դաշտի մէջ ժամանած Հայեր, որոնք Հ.Բ.Ը. Մ. ի շունչով սնան եւ

դաստիարակուած, մէկտեղուած էին այստեղ, ոչ միայն իրենց յարգանքի եւ երախտագիտութեան բաժինը բերելու հայկական այս մեծ մարդասիրական Միութեան 80-ամեայ յորեկութիւն, այլեւ զօտեւալընդելու զիրար եւ վերանորոգելու իրենց ուխտը՝ այս սահմանն եւս Հաւատարմի մնալու անոր վեճ սկզբունքներուն եւ մանաւանդ անոր սրբազան կարգախօսին՝ Միութիւնը ԶՈՐՈՒԹԻՒՆ է՝ որուն որեւէ ժամանակէ աւելի կարիք ունի այսօր սփիւռքահայութիւնը՝ տոկալու եւ յարթահարեւոյ Համար իր ճանապարհին օրըստօրէ աւելցող խոշորութիւնները եւ մանաւանդ միջին ինքնին խորհրդանշական չէ երեկոյի պարզած պատկերը, երբ Հ.Բ.Ը. Միութեան մեծ ընտանիքի անդամները, թեկուզ ժամանակաւորապէս միացած են իրենց Հաւաքատ օճախներուն մէջուր՝ Փարիզի Ալեք Մանուկեան Մշակութային կեդրոնին մէջ, որպէսզի փոխադարձ ճամգործակցութեամբ միշտ վառ պահեն Հ.Բ.Ը. Մ. ի բոլոր օճախները ըստփիւքի չորս ծագերուն, միեւն ուղի Հայութեան մէկտեղումը իր Հայրենիքին մէջ:

ԺԱԳ ԵՐԻՍԷ

«ՖՐԱՆՍԱ ԶՈՒՐԿ ԶԵ ՅԻՇՈՂՈՒԹԵՆԷ»

Հինգշաբթի, Նոյեմբեր 20-ին, Փարիզի Քաղաքապետարանի շէնք դահլիճներուն մէջ Հ.Բ.Ը. Միութեան ի պատիւ տրուած ընդունելութեան, վարչապետ Ժաք Շիրաք հետեւեալ խօսքերով ողջունեց իր հայ հիւրերը:

Խորապէս կը հրճուի այս երեկոյ ձեզ ընդունելով քաղաքապետարանի մէջ, Հ.Բ.Ը. Միութեան 80-րդ տարեդարձին առթիւ. ինծի համար անոր մըն է այս անկի եւս ամրապնդելու բարեկամական կապերը, որոնք երկար առեւճէ ի վեր կը միացնեն մեր Մայրաքաղաքը եւ Հայ համայնքը: Ան անոր մըն է նաեւ յարգանք ընծայելու այն օրինակելի գործունէութեան, զոր ցոյց կուտայ ձեր Միութիւնը շնորհիւ ուժակաւորութեան, ձեր Ընդհանուր նախագահին՝ Պ. Ալեք Մանուկեանի, ինչպէս նաեւ Ֆրանսայի Շրջանային Յանձնաժողովի ատենակալ Ետք. Էտուար Աղամեանի, որոնք սրտազին կ'ողջունեն:

Պիտի ուզէի նմանապէս ողջունել Ծարլ Ազատուրը, որ ուզեց իր մասնակցութիւնը բերել այս երեկոյին, եւ որ իր ներկայութեամբ մեզի մեծ հաճոյք պատճառեց:

Մօտաւոր անցեալին պատիւը ունեցած եմ հոս երկիցս ընդունելու Նորին Արքեպիսկոպոս Ա. Կաթողիկոսը, ինչպէս նաեւ Կաթողիկոս-Պատրիարքը՝ Արքիպատի Յովնանու Պօղոս Բ. Գասպարեանը: Անոնց ըսի, ինչպէս որ այս երեկոյ ձեզի կ'ըսեմ, որ ֆրանսական պատիւ կը գգար իր հողին վրայ հաշուելու Արքեպիսկոպոս Ետքուրի ամենէն կարեւոր Հայ Համայնքը: Անոնց ըսի նաեւ, որ մեր երկիրը յիշողութեան գործի չէր...

Ֆրանսան կը յիշէ, արդարեւ, որ սակաւաթիւ ժողովուրդներ այնքան ծանր կերպով պատմութեան հարուածը կրած են, իրենց մորթին, իրենցութեան եւ անհոգութեան վրայ, խոցեր ստանալով անոնցմէ: Այսուհանդերձ, հայերը, հակառակ այդ ողբերգութեան, որոնք ընդմէջէն անցած են, փորձութեամբ ջրեղելու թաշտութեամբ մը Ֆրանսայի եւ ռամկապետութեան կողքին գտնուեցան նախ Առաջին ու ապա Երկրորդ Աշխարհամարտին: Ոչ ոք պիտի կրնար մոռնալ որ հայերը, 1916-էն սկսեալ զինուորագրուեցան Արեւելեան Լեգէոնի մէջ, ուր փառաւորեցին իրենց անունը. ուրիշ հայեր, 1914-էն սկսեալ կոտորեցան Արթուրայի, Ծամբաների, Սոմի մէջ եւ ապա՝ Վերտեօնի ճակատին վրայ: Ոչ ոք պիտի կրնար մոռնալ Արեւելեան Լեգէոնի գոմարտականները, որոնք մաս կազմեցին Պաղեստինի եւ Սուրիոյ յաղթանակներուն, եւ այնքան յօժարակամ զոհողութիւնները յաճում արդարութեան եւ իտէլիի, վերջին պատերազմի ընթացքին: Հայերը կը գտնուէին Պիր Հաբիմի, Էլ-Ալամէյնի, Հոնկաչիի կողմերուն եւ Հիւսիսային Ափրիկէի մէջ:

Այս բոլորով կ'ուզեմ արտայայտել այն երախտագիտութիւնը, զոր կը պարտինք Հայ Համայնքին:

Ըսել կ'ուզեմ որքան կարեւոր է, որ ձեր Համայնքը կարենայ պահել իր առանձնատկութիւնը՝ իր հաւատը, իր լեզուն, հայրենասիրութիւնը, եւ անշուշտ, արդար հպարտութիւնը իր անցեալին:

Որեւէ, արդարութեան մըն է պարզապէս որ այս երկիրը, որ ձերն է, զոր ձեր հայրերը ընտրեցին եւ սիրեցին, որ ոչ միայն յարգանք ընծայէ ձեր մեծապնդումը՝ որոնք իրն են նաեւ յիշատակին, այլ նաեւ ողջունէ, քաջալերէ եւ զօրավիգ կանգնած մարմնի որ կը ծառայէ հայրենի:

Այս ոգիէն է որ կը բխի մեր հանգիստը, եւ այս պատճառով է, որ անգամ մը եւս կ'ուզեմ յայտնել այն կարեւորութիւնը որ իմ աչքին ունի Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը:

Ամէն ոք տեղեակ է հայ համայնքին համար Միութեան ղեկավարներուն եւ անդամներուն պատրաստակամութիւնը՝ գործողութեան եւ առատաձեռնութեան:

Պիտի ուզէի որ անոնք ընդունին յարգանքը, զոր այսօր Փարիզ իրենց կ'ընծայէ, ինչպէս նաեւ կապին զոր կը միացնէ Հայ համայնքը եւ Ֆրանսան, հիմնուած՝ երկար ուղեկցութեան մը վրայ՝ մեզի հասարակաց արժեքներու պաշտպանութեան, մարդկային արժանապատիւութեան, անցեալի հաւատարմութեան եւ միեւնոյն կամք՝ ապագան կերտելու:

ՏԱՐԱԾԵՑԷՔ

«ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ»

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹԸ

ԹԱՏԵՐԱՊԱՐԻ ՎԱՍՏԱԿԱԻՈՐ
ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ ՌՈՒՏՈԼՅ
ԽԱՌԱՏԵԱՆ ՄՈՆԹՐԷԱԼ
ԺԱՄԱՆԱԿ

Հինգշաբթի, Հոկտեմբեր
9-ին, Մոսկուայի ճամբով
երևանեմ Մոնթբլեյք ժամա-
նած և Աբրահամյոր Սոլեյն-
գիարեանի անուան օբերայի
և պալլի խառնարան տեսա-
պարտեմ, զաստակաւ ու
արուեստագէտ Ռուսոյ ֆ
Մոնթբլեյք: Երկու ամիս
Մոնթբլեյք իր կէտն ինքան
լրեանին, ան հիւրը պիտի
ըլլայ Միքէլեան Սպարկիտ-
ի Միքելեան ու պիտի զի-
րակազմակերպէ Միքելեան:

«Նալիրի» պարախուժերը, իր
արտևտի բարձր որակը փո-
խանջելով խուժրին երիտա-
սարդ ու խանդավառ պարույ-
ներուն:

1979-ին ՌուսոյՖ Խառա-
հան արժանացած է վաստա-
կաւ որ արուեստագէտի
պատուաւոր կոչումին: Ան
ներկայիս կը գեկաժարէ
Հայկական Հանրապետու-
թեան Ռադիոյի եւ Հեռու-
ստանու թեան Պետական
կոմիտէի պաշխիստը:

ՊԵՐՃ ԺԱՄԿՈՉԵԱՆ ԿԸ ՇԱՀԻ
«ՈՍԿԵԱՅ ԶԱՅՆԱՊԵՆԱԿ»
ՊԱՐԳԵԻՐ

Երգեհոնահար Պերճ Ժամ-
կոյեան շահեցաւ Բրօ Միւ-
զիթա Ընկերութեան Զայ-
նապահկի Մեծ Մրցանակին
«Ոսկեայ Զայնապահակ» Պար-
գելը, Փարիզի մէջ, որպէս
1986 թուականի երգեհոնի
լաւագոյն ձայնագրու-
թիւն:

Ձայնապանկին մաս կազմող յորիսունները ժամկոչներին կողմէ մեկնաբանական են Արեւմտեան Գերմանիայի Մուշէշլը քաղաքի Ս. Մարիա Կէպուրէի եկեղեցիին մէջ։ Ձայնապանկի կազմուած է Ժիւլիւս Ռէօպէրի (Սոնաթեան 93-րդ) Մեննիսլըրին եւ Մաքս Ռեկորի գործերին։ Ձայնապանկի Միացեալ Կահանդներու մէջ ծառչելի պատի գտնուի Նոր Տարին առաջ։

Տաղանդաւոր երգեհոնա-
հարր նախապէս շահած էր

Առաջին Մրցանակ մը երբ
Պոստոն Սիմֆոնի Օրգէս-
թրայի Հետ մեկնաբանած
էր Փութլանքի երգահանի
Գոնչէրթօն եւ Սէն-Սանսի
Երգահանի Համալսողադր։
Վերջին շահուած մրցանակը
առաջինն է՝ որպէս մենա-
կատարող։

ժամկոչեանի համերգը
տեղի ունեցաւ Մեծեշուակ
ռահանայի Մէթօրիի քաղաքի
Մեծորիւլ Միւլդի հոյի
մէջ, կիրակի 9 Նոյեմբրի
կ. խ. ժամը 3.00ին։ Յայ-
տազրին մաս կազմեց Լիւյ
ւն Մարսէ Տիւրպի, հաւոյթի
պիտի յառկացուի Կոմիտաս
Երգենոնի Հիմնադրամին,
նոյն ժամի կարելի ըլլալ երգե-
հոն մը նուիրել Մուշակայի
համբաւաւոր հայկական
լիգարանն հետադարձին, որ
վարձաւորուած է։

ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ԵՒ
ՊԱՏԱՆԵԿԱՆԻ ՄՈՆԹՐԷԱԼ-ԹՈՐՈՆԹՕ ՀԱԻԱՔԸ

Ուրբաթ, Հոկտեմբեր 17-ի
Էրեկոյեան, ժամը 11:30-ին,
Թորոնթոյի Թէքեան Մա-
կաթային Միութեան պատմա-
նահանգին 25 Հոգի, տաթ-
նորդութեամբ Թորոնթոյի
ԹՄՄ-ի տաննապետ՝ Պրն.
Նուպար Երկանեանի, ժա-
նանած են Մոնթրէալի Թէ-
քեան Կեդրոն։ Անոնք
պատշտակապէս ընդունուած
են ըարթ զարուսթի յանձ-
նախուժարին կողմէ, որուն
մաս կը կազմէին Բաթրին
Էօզգալածեան (տաննապետը
Մոնթրէալի Արմենական
Շարժումին), Անյոյ Կեօն՝
Հեան և Թանիա Գաբունեան։
Ի պատիւ Թորոնթոյի Հիւ-
նեան, տեղի ունեցած է
հիւրասիրութիւն մը։

Քիչերուան ուշ ժամերուն,
պտտանիները բաժնուած են
Թէճակն Կեղերունէն եւ Հա-
մաձայն Արտինապէն չար-
ժուաին միջիչ ուժը Հանդի-
սացող՝ Օր. Հալբրիխ կար-
գադրութեան, Հիւրերը
ցրուած են նախապէս ու-
րոշուած ընտանիքներու
մօտ, Հանգիստ գոյիւր մը
անցնելու Համար:

Շարաֆ առաւօտուն, բո-
լորն ալ դարձեալ հաւարում
են թէքէան կեդրոն, առա-
ւօտեան ժամը 10:30-էն
սկիւայ: Օրուն յայտարար-
աւ մասին համաձայն պատրա-
նինըը մինիպատով չընծ
էին քաղաքին կեդրոնական
մասը, այցելելով զիրենք
հետաքրքրող տեղերը: Կէսօ-

րէ կտք ժամը 5-ին, արդէն վերադարձած էն Թէթևանի կեղտոն, ուր աղայի ունեցած է միջ-բաղայայայի Արմենական Զարմուրի առաջին ժողովը, որ ահաւաճ է մինչև ժամը 6:30: Անուստէ որոշումներէն մէկն էր ձեռնարկելու միջ-բաղայայայի կեղտոնական յանձնարար մը որ կապուած էր, որ բաղայայացած պիտի ըլլար երկրա-

կան Հոգիներէ, Մտնթըկալն
եւ Թորոնթոյն: Որոշուած
է յաջորդ նմանօրինակ Հան-
դիպումը կայացնել Թորոն-
թոյի մէջ, մասնակցութեամբ
Տէրթոյնթի Պատանեկան
Շարժումներ, Դեկտեմբերի
ընթացքին:

«ԹԱՏՐՈՆԸ ԴԱՐԵՐՈՒ ԸՆԴՄԵՋԷՆ»

Ուրբաթ, Հոկտեմբեր 10-ի
երեկոցեան, քաղաքի գե-
ղարու հաստիք ունեկցի-
չներու խումբ մը մէծ հե-
տաքրքրով կ'աւարտէ ի
ԹՄՄ-ի Գեղարարու հաս-
տիքեան միջին կրթիչ յանձ-
նակցութեամբ զտախտութեան
դէպքեր, զոր ներկայացուցած է
սփիւրքաշէն Ստաւրոպոլսի
արդեւատի մշենածաւածի
Դէմբերէն, Պրն. Պերճ
Փաղակէն:

Կաղմակերպիչ Յան Զեյ-
խումբին կողմէ Պրն. Վիպէն

Աղդարեան, Հանգամանորէն
ներկայացուցած է օրուան
րանախօսը: Պրն. Ֆաղլեան
խօսած է թատրոնի ծագու-
մին եւ դարերու ընթացքին
անոր կրած եղափոխութիւն-
ներուն եւ ընկերարանական
փոխադրած աղբեցութիւն-
ներուն մասին:

Գծազրույթիւններու օժանդակութեամբ յարգարժան րանախաւը ցոյց տուած է թատրոնի ծագումը նախամարդու ժամանակաշրջանին, երբ կլորի մը մէջտեղը,

Քրմապետը զոհը կը մատու-
ցանէր զինք շրջապատող հա-
սարակութեան մէջ:

Բանախօսութենէն ետք,
արծարծուած են բազմաթիւ
հարցեր, որոնց պատասխա-
նած է Պրն: Ֆազլեան: Ան
խօսած է, մանաւորդ, շար-
ժանկարին եւ պատմեցաւ
փրկութեան ունեցած ազդեցու-
թեան եւ սփիւռքահայ
թատրոնի ցաւալի վիճակին
մասին:

U.G.A.B.
Instituto Educativo
“Marie Manoogian”
Escuela Primaria “Berdjuhi Emirian”
Colegio Secundario “Doris Tchinnosian”

ACTO DE FIN DE CURSO

Jueves 4 de diciembre de 1986, a las 21.00 hs.

ARMENIA 1322. CAPITAL.

Հ.Բ.Ը.Մ.

ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ
ՊԵՐՃՈՒՀԻ ԷՄԻՐԵԱՆ ՆԱԽԱԿՐԹԱՐԱՆ
ՏՈՐԻԱ ԶՐՆՆՈԶԵԼԻՆ, ՆԻԽԼԵԿՐԹԼԻՐԻՆ,

ԱՄԱՎԵՐԶԻ ՀԱՆՐԻՍ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԱՅՏԱԳԻՐ

Վկայականներու և Մրցանակներու Բաշխում
Տեղի Կ'ունենայ Հինգշաբթի, Դեկտեմբեր 4-ին, ժամը 21-ին

ԱՐՄԵՆԻԱ 1822

U G A B - U G A B - U G A B - U G A B - U G A B

Հ.Բ.Ը.Միություն «Շնորհակալ» երգչախումբը պիտի ներկայացնէ հայ գաղութը, համայնքներու 1x. հանգիստումին, որ կազմակերպուած է Պոլսոյ Այ- յուրի քաղաքապետարանին կողմէ: Տեղի պիտի ունենայ Շաբաթ, 6 Դեկտեմ- բեան ժամը 16.00 «1x-1x»-ի «1x, 1x» հանգիստարանին մէջ:

9. Այդուհանդերձ ապօրոգի գաղտնիքներ երկաթալուծման միջոցաւ պահուի կերպով անհետ իրենց տոմսին կեպեր: «Ճորճիկ» երգչախումբը, որ բաղկացած էր Մարի Լաֆուլեանէ Լորրաւան Լասատտուրեանէ աշակերտներէն եւ յրջաւախաբաններէ պիտի մկնարանը, տաքերի իմաստներ արտախաղող երգերով խաղալուք մը, շնչունով հայոց կրօնասիրութիւնը, հայրենիքի փառաւոր երգերը, հայկական աամբողջութենէր ցոյց տնող ժողովրդական կեպը, բծրակի եւ տնեհի նրայաւաղութիւնը:

Լեզգախոմերը ղեկավարութեամբ Տիկ. Տիման Գ. Սարախանի, այս եղանակով զոգայ նոր նշանատ թերևու, հայապահպանման գործին, որով պիտի հպարտանանք լսելով սիրիտի այս ամբերուն արարող 3-րդ սերունդին «ձայնը», որ իսկ վերանորոգւ հայ ժողովուրդին հազարամեայ գոյատևումը:

Los viernes
cena con su familia
en Parecordzanán

*Despedida del Año '86
con sus amigos*

Hasta el 19 de diciembre
COMIDAS Y POSTRES
ARTESANALES ARMENIOS

Armenia 1322. Capital

ՀԱՅՐԵՆԻ ԱՇԽԱՐՀ

ՄԱՀ՝ ՌԱԴԻԿ ԽԱԼԱԹԵԱՆԻ

Երեւանի մէջ իր մահկանացուն կնքեց Ռադիկ Խալաթեանը՝ 1975-ին խալաթեան մշակութային կենտրոնի տնօրէնը։ Մահը եղել է 1940-ին՝ Երեւանի Արտաւազդի խալաթեանի լրագրողական բաժնի մէջ։ Մահը եղել է 1940-ին՝ Երեւանի Արտաւազդի խալաթեանի լրագրողական բաժնի մէջ։ Մահը եղել է 1940-ին՝ Երեւանի Արտաւազդի խալաթեանի լրագրողական բաժնի մէջ։

ՍԵՐԳԵՅ ՊԱՐԱՃԱՆՈՎԻ ՆՈՐ ՇԱՐԺԱՆԿԱՐԸ ՊԱՐԳԵՏԻԱՏՐՈՒԱԾ ՍՊԱՆԻՈՅ ՄԷՋ

Սպանիա տեղի ունեցած հետաքննարկումները շարունակելով 19-րդ միջնադարի փառաշուքի բնութագրական լուսաւորող աշխատանքը կատարած է Սերգէյ Պարաճանովի «Սուրբամի ամբողջ լեզուն» ժապաւնէրը։ Փառաշուքի ներկայացուած են զանազան երկիրներէ 22 գործեր։ Պարաճանովի ժապաւնէրը պատրաստուած է «Վրաց Ֆիլմ» արուեստանոցին մէջ, միջնադարեան պատմութեան թեմաներով։ Պարաճանովի, որ միջնադարի բազմաթիւ մրցակցներէն արժանացած է, ստեղծագործական իր ամբողջ կենսութիւնը լեզուն ժապաւնէրին նկարահանած է իրոյ։ Սուրբեան տարբեր արուեստանոցներու մէջ։ Մնած ու մեծացած թիֆլիս, չայ բնադիրը խորհրդային շարժանկարի պատմութեան մէջ մտած է որպէս խորհրդային ժողովուրդներու տարբեր մշակութիւններ ներկայացնող

հեղինակ։ Անոր «Մոռացուած նախնիներու ստուերները» ժապաւնէրը՝ ուրբանական գրականութեան դասական Միխայիլ Կոցիւրինսկիի վիպակներէն թեմաներով, դարձած է ուրբանական շարժանկարի անբաժանելի մասը։ «Նոստալճիա» շարժանկարը, որ նուիրուած է Սայաթ Նովայի, կը համարուի հայկական շարժանկարի դասական գործերէն։ Ի դէպ, այդ ժապաւնէրը ժամանակին հիացում պատճառած է Ֆելիքսի, Անթոնիոյի, 20-րդ դարու համաշխարհային շարժանկարի ալ մեծերու, ցուցադրուելով զանազան երկիրներու եւ փառաշուքներու մէջ։ Նոր գործին՝ «Սուրբամի ամբողջ լեզուն» ժապաւնէրին մէջ եւս հեղինակը կը պահպանէ ազգային ոգին, նոյն ատեն կերտելով սեփական՝ «Պարաճանովեան» շարժանկարը։

ԴԱԻԹԱԿ ԳԵՐԹՈՂԻ «ՈՂԲ»Ը ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԾ

Հայկական վաղ միջնադարեան գրականութեան արժեքները երկրորդ 7-րդ դարու բանաստեղծ Դաւթակ Բեքթուրի «Ողբի» մահն ձեւաւորելով մեծ իշխանին պոէմը։ Բանաստեղծութեան մէջ ընդունուած է այն կարծիքը, թէ պոէմը հայ աշխարհի գրականութեան հիմնարար յուշարձաններէն է։ Եւ կը փաստէ անոր հեղինակին քաջամարտիկ քաջութեամբ արուեստին։ Այս պոէմի հեղինակը՝ Լոյս Տեսաճ, շատ կցկտուր տեղեկութիւններ կան։ Պոէմի հետ միասին այդ տեղեկութիւնները պահպանուած են եզակի աղբյուրի մը մէջ, այն է՝ Մովսէս Կաղանկատուացիի «Պատմութիւն Աղուանից աշխարհի» երկը, որու միջոցով փրկուած ու յետագայ սերունդներուն փոխանցուած է Դաւթակ Բեքթուրի մեծ իշխանի պոէմը։ Կաղանկատուացիի

կը պարտիմք ման պոէմի հեղինակին մասին հակիրճ տեղեկութիւնները։ Իսկ ռուս կը ձեւաւորէ իշխան, գոր մեծ պատուի արժանացուած են թէ՛ պատմիչը, թէ՛ բանաստեղծը։ Ան աղուանից հոգի իշխաններէն էր, իսկ այդ իշխանագլուխը շատ սերտ էին կապերը Հայաստանի ու Աղուանի միջեւ։ Հայաստանի մէջ շատ շահագրգռուած էին Աղուանի ու ժողովուրդի միջեւ։ Հայաստանի մէջ շատ շահագրգռուած էին Աղուանի ու ժողովուրդի միջեւ։ Հայաստանի մէջ շատ շահագրգռուած էին Աղուանի ու ժողովուրդի միջեւ։

կը համոզուածայ հայ միջնադարեան գրականութեան շքեղ գանձերէն մին։ Այս պատմագիրը է, որ «Սովետական Գրող» հրատարակչութիւնը շքեղ տպագրութեամբ լոյս ընծայած է յիշեալ պոէմը։ Գիրքին մէջ տեղ գտած են «Ողբ»ին բնական բնագիրը, որ պատրաստած է Վարդգէս Լուսինեան, արեւելահայերէն բնագիրը՝ գոր գրաբարէ աշխարհարարի վերածած է Ռազմիկ Դաւթեան, ինչպէս նաեւ «Ողբ»ի թարգմանութիւնը ռուսերէն, անգլերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն, սպաներէն ու լեհերէն լեզուներով։ Նոյն լեզուներով տրուած է նաեւ Փրոֆ. Լեւոն Մկրտչեանի յառաջաբանը։ Հայոց այրուիցի գարդատուները ըստ Մատենադարանի ձեռագրերու՝ գրած է Ասողիկ Գեորգեան։ Գիրքը հրատարակուած է 20 հազար տպաքանակով։

ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷԹՐՈՆ Կ'ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒԻ

Երեւանի մէջ սկսած է մէթրոյի երկրորդ հերթի շինարարութիւնը, որուն անհրաժեշտութիւնը թեւադրուած է քաղաքի բուրգազգացմամբ եւ բնակչութեան աճով, որ հասած է մէկ միլիոն 200 հազարի։ «Բարեկամութիւն» հրապարակէն, որուն տակ կը

գտնուի նոյնանուն կայարանը, ճառագայթած եւ բաժնուին մարդաշատ հինգ մայրուղիներ՝ Բաղրամեան պողոտայ, Բիւնյան, Բոլորի, Կասեան եւ Յակոբեան պողոտաները։ Հոսկէ սկսած է գտնուելի հորատումը դէպի աշխարհային բնակելի զանգուածը։ Ուղեղները կը

հասնի Հրազդան գետի խոր կիրճը եւ քաղաքին կեդրոնը կը կապէ Շահումեան շրջանի եւ նոր ստեղծուած Մաշտոց շրջանի հետ։ Մօտ ատենէն կը սկսի բանի «Հոկտեմբերեան» եւ «Սպանդարեան» կայարանները։

9-ՐԴ ՀՈՒՆՁՔԸ

Արժանքիմահայ հայկական վարժարանները օրերս աւարտեցին իրենց ուսումնական տարեշրջանը։ Հայկական վարժարաններու կողմէն Հ.Բ.Ը.Մ.Ի Մ. Մանուկեան կրթ. Հաստատութեան Տնօրէն Չըմնողեան երկրորդականի 9-րդ հունձքը կը պատրաստուի իր պարտական շրջապատը կատարելու դէպի մայր հայրենիք։

Colegio Mekhitarista USTED CONOCE NUESTRO PROBLEMA Ayúdenos a resolverlo

La Congregación Mekhitarista de Venecia se encuentra ante la inminencia de un acontecimiento inesperado.

La permanencia de nuestro orgullo de armenios y la continuidad de una cultura milenaria dependen de la sensibilidad que siempre pusimos de manifiesto, ante situaciones extremas, como las que nos ocupa.

Es cierto, pagar el acuerdo a que se arribara, de US\$ 5.000.000 (dólares cinco millones) parece inalcanzable, pero más difícil será recuperar lo que tanto esfuerzo demandó a tantas generaciones de connacionales.

Su apoyo material y el reconocimiento espiritual serán ambos, bienvenidos.

COMISION DE PADRES

Virrey del Píno 3511. Cap.

T.E.: 552-3690/6676

ՅԱԿՈԲ ՄՆՋՈՒՐԻԻ ԾՆՆԴԵԱՆ 100-ԱՄԵԱԿ

ՔԱՅԼՈՂ ԱՐԵՒՄՏԱՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԷՐ...

Տարօրինակ մարդ էր՝ փոխառապետ, նիստեր, հոգաբարձու, կարգի ինժեներներ, տարիք, որից գրեթե երեսնամյակ էր ծննդավայր Արմավիրից հեռու Ստամբուլում։ Ինչ գործ ունեւ արեց ապրելու համար։ Խոտ, գաթի, յաղճ, ածուխ ու հաց ծախեց, հացագործ եղաւ, գործակատար, յամախ էլ ման եկաւ ամբողջ, յետոյ կերպական էր, մէկ էլ տեսար՝ հաշուապետ, գրագիր՝ Ստամբուլի համալսարանի հիւրանոցներից մէկում, իսկ ամենավերջում՝ մտավաճառ... Բայց այս բոլորից առաջ ու վերջ՝ գրող էր, այն էլ՝ մեծ գրող։

Այս վերջին հարցում էլ էր տարօրինակ։ Հարիւրաւոր պատմաագրերից գրեց, տասնակ հեքիաթներ, ժամանակագրութիւններ եւ սկսեց յայտնել, որտեղ այլեւս չկային իր երեսները, չկար ման նրանց շարունակութիւնը։ Մի խօսքով՝ ամբողջ կեանքում կառուցեց նրանց ամբողջը։ Ջարմանակի էր, ինչու՞ էր գրում։ Գրում էր, որովհետեւ չէր կարող չգրել, գրում էր հաց թխած ու վաճառած պահին, փողոցներում անգործ բախտալուս, գրագիր եւ եկեղեցական եղած ժամանակ, յամախ կնատողութիւններ ստանալով, որ ինչ անգամ կորցնելով աշխատանքը։ Գրում էր ամիս մէջ պահած պաշտօնի մի բոլոր վրայ, յետոյ ամբողջ վերադառնալով։ Գրում էր գրեթե յետին տասնամյակում (մի կարգին գրաւորում էլ չուներ), գրում էր մոտ վաճառելիս... Բայց այս բոլորից առաջ ու վերջ, ինքն էր մոտ, որ վառուցեց ու հանգաւ լոյս տալով։

Առաջին գիրքը հրատարակուեց, երբ երեսնամյակն էր, երրորդը, վերջինը՝ ութսուն տարեկանում։ Երեք հատորն էլ, որ նշանակալից մէկ երրորդը չէին կազմում իր ստեղծագործութիւնների, լոյս տեսան նրան երկուստեքստի սիրող երիտասարդների միջոցով։ Սա էլ էր ամսօրը։

Բայց ամենամատուցողն այն էր, այս պարբերական Ստամբուլում, այն էլ անկէ Քամ եօրասանմանակ, նրա սիրող հեռու-հեռաւոր լեռներում։ Երբ ծննդավայր Արմավիրում՝ Մեծուրից եզերող «Կապույտ լոյս» լեռնա բարձունքներում, այնտեղ, ուր մի յիշարժող որ փոկ եկան լեռնա հողերը ու տակով արին յոյժ մի կնոջ փիթոնի մարմինը։ Դեպքից 25 օր վերջ ծնունդի մի արու երեխայ։ Ինքն էր՝ Տեմուրբենց Յակոբը, բուսական՝ 1888, Հոկտեմբերի 16-րդ։ Ինքն՝ ապագայ Յակոբ Մեծուրի, իր հայրենի հողերի, դեռու մասն ողջ Արեւմտահայաստանի ազգացրա-

գետը, բանահաւաքը, փաստագրողը, նրա բայող ոգին, գրողը։

Գրող, որ կարգին մի ղրպաւ էլ չաւարտեց, բայց գիտեր անգլիական, ֆրանսիական, ռուսական գրականութիւնն ու խոշորագույն գրողներին, գիտէր լեզուներ, տեղեկ էր միջազգային գրական բոլոր անցումներին, նոյնիսկ այն բոլորին, ինչ կատարուում էր՝ սկսած մեր խորհրդային ու յատկապէս խորհրդահայ գրական կեանքում, վերջացած մինչեւ Աֆրիկէի գրական նորոյթները։ Սիրում էր մասնակալ Ֆ. Լորէպիին եւ Փայալի ներուտային։ Պաշտում էր Տոստոյեւսին, Թոյսոյին, Չեխովին, Պալպին, ու Յոյսիսին, իսկ մեզանից՝ Ասէլ Բակունցին, զարմանալի էր, հասցրել էր իրանով մասն շրանց Մաքսիմ Գորկին։

Իսկայն տարօրինակ մարդ էր, մասն։ «Բայող հանրագիտարան»։

Իսկ ինչու՞մ էր նրա գրականութեան հմայքը...

Բացառիկ այն պարզութեան ու անմիջականութեան, բնականութեան, համոզ-հոտով պատմելու այն արտակարգ տաղանդի, հետաւոր անցնելու ամենայնորին մանրամասը յիշելու եւ վերապրելու այն եզակի ձիրքի մէջ, որի շնորհիւ վերանայնացանում էին արեւմտահայ գիւղն ու գիւղացին, նրա միտքն ու կացը, վարքն ու բարքը, ռեմ ու քարը։ Վերջապէս, բանաստեղծական այն աշխարհի վերաբանման մէջ, որ շատ էր նման մեծարենցեան աշխարհին, եւ որի միջոցով մի հաւրուտ միութիւն մատակարարում ոչ միայն հայ գրականութեանը, այլեւ հայ բանաստեղծութեան ու ազգագրութեանը։ Մի խօսքով, կարօտի, վերջույնի այդ գրականութիւնը գրականութիւն էր արեւմտահայ ժողովրդի մասին ընդհանրապէս եւ հայ գիւղատնտեսական մասին մասնաւորապէս։ Գրականութիւն էր նրա կարօտի ու երգների, սերերի, մարդու կեանքում ունեցած մեծ հաւատի մասին եւ միջամանակ՝ պաշտամունքի ձով՝ բնութեանը։ Բայց այդ բոլորից առաջ ու յետոյ, մի հիմք էր ծանր ու արդար աշխատանքին, խոնարհ բազմութիւններին, աշխատասէր, պարգաւիր ժողովրդին, որը հողի հետ տարած ծանր ու չարաշ աշխատանքի մէջ էր գտնուում իր կեանքի իմաստն ու երջանկութիւնը։

Այստեղից էլ այն հիմքը, որը «Գրուեց ինչպէս» այդ միւլիկ տունը աշխարհագրական իր նեղ սահմաններից դուրս

ԳՐԵՑ ԳԵՂԱՄ ՍԵՒԱՆ

պոեթական համարակալին հեղուրդութիւնը։ Այս գրականութիւնը նման էր ման գեղականարտութեան իր լաւագոյն արտայայտութիւնների մէջ նման ի. դարի ֆրանսիական տպարարարութեանը, որ երբ կեանքում ու նկարչութեան մէջ այդ բոլորը մնում էին «լուս» անխօս, այստեղ՝ Յակոբ Մեծուրու պատմութեամբ-պատմականութեամբ, ինչու անուն ու խօսքին, պատմեցին իրենց իսկ մասին, մարդու մասին, մարդու նման, մարդապէս։ Ամեն իր ու անարկալ, անուն ու անասուն իր երանգ ունեցաւ այդ գրականութեան մէջ։ Վերջապէս, զուպ ու խոր, համեստ ու գիտելից հայրենասիրութեամբ դրսևորուեց այդ գրականութիւնը։

Ի հարկէ. Յակոբ Մեծուրին անանին երեսուր չէր արեւմտահայ «գաւառական» գրականութեան. ու ի տարբար հայ գրականութեան մէջ. նա ուներ իր նախորդները. նմանաւ ման իր փայլուն ժամանակակիցները. բայց իր աննով ու գործով. այստեղ յատկապէս. իրօրինակ էր եւ անցնալի. եւ ներկայի չգիտակցութեանց, բացառապէս իւրաքանչիւր «նախ» իր մարդոյականութեանը միջոցով ու միացումով թեւեւ մային, նոյնացումով նրա հետ։ Մի խօսքով. այն ամենով, ինչ կայ ու եղի էր ու չկայ այսօր։ Իսկ չկայ ինչու՞, ինչի՞ համար պարզ է տղայականութիւնը, ներքին մաստային խօսքն ու այն բանում, որ աշխարհում իր ծննդավայրն ու հայրենի հողատարածութիւնների շատ մօտ ապրում էր ու ապրեց մի մարդ, որին արտօնուած չէր իր հարգաւոր միասնապարհից։ Իրենց լեռները պիտի գտնուեցան արագալ վայրերում լինելով...

Այդ այրող կարօտն էր մարդու նրա հողով մէջ, այդ կարօտով էր բացաւաւում նրա հողին, կրքերով տեղակ վերականգնուածի, իր նոր հայրենիքի կարօտով մասն։

Այդ երկակի կարօտից ծնունդն ուր գրականութեան բազմապիսիւր էջերը, միջոցակցիւրով նրան։ Իսկ Արեւմտահայաստանի ու Արեւմտահայաստանի աշխարհի իր իսկ կերպով հեռուների պարտնելով կայ ու մնում է եւ կը մնայ իրեն Յակոբ Մեծուրու հուսմանաւոր բարձր գրականութիւնը։

«ԳՐԱԿԱՆ ԹԵՐԹ»

ՃԵՐՄԱԿ ՅԱԽԱԷԼԻ ԹՈՒՓԵՐԸ

Գիշեր մը խոյի տողը պատահածը կը պատմեմ։

Այդ գիշերը Պաշտի Գաւառը լեռը փայտը երթալու համար ջորին անտէն հանեց, հետո տանելիքները կացինը, հոտը, պարանները ամուրցուց համախին, ցատկեց դրան, հեծաւ ու ճամբար եղաւ։ Տրամադրուած ժամանակը աղէկ էին. ինչպէս կ'ըլլան՝ երբ մարդու մը ամէն ինչը կարգին է։ Միտքը դրած էր, թէ լեռան ո՞ր տեղէն պիտի գտնուէր փայտուղին, թէ աշտուղը որտեղ ո՞ր կաշնիները պիտի գտնուէր։ Ամէնէն քիչը երբ օրուան տունը կ'երկէր փայտ պիտի հանէր ծառերէն, ամէն մէկը իր ուզածին պէս բռնէր ընելով։ Մէկու մը չի պիտի ըսէր իր մտքերը։ Այդ գիշերը նորէն առաջին փայտուղը ինչն էր։

Մեկը մը եկաւ մէջէն, ինչպէս կուգայ, երբ գտնուած կուրծին մը կը գտնուէր լաւ բռն բռն, կամ պիտի բռնէր։ Ջորին կեցուց, հեկաւաւ մը փաթեց, վառեց ու Լեռնեղբեր եկաւ։ Անանկ ալ լուսնիւր գիշեր մըն էր, որ գետնը, հողերուն մէջ անոյ մը ըլլալը՝ կը փայլէր, ու ոչ միայն ճամբուն երկու հեղբոր բեմկի, գինձի ոչ-խորտի կ'ընծաւ զանաւ ծառերը, ոչ միայն լեռան կողերուն արտէսէ՝ էին, խլուրդի՝ էին, օձի՝ էին՝ կըր ծակերը, այլ որպէս չհուսէր ինչ Բաշտի Գաւառը, Աւերակ բերդը, անոնք անգամ՝ հատ-հատ կ'որոշուէին։

Մաշալի կիրճը մտաւ, ու երբ ամէնին նոյն տեղը եկաւ, մէկէն թօթուկները վախէին ու, անսնդ թալկով, ջորին կեցուց։ Ճամբուն չաթը երկու արջեր, իրարու դիմաց գունդ-գունդ տուած, կը քնանային։ Անանկ հասաւ արջեր Գաւառ կանաչին մէջ տեսած չէր։ Իրենց լեռները իրեն հանդիպածները բոլոր իրենց էին անոյ թով։ Ինչ մաշող օրուան ունէին, ինչ խոշոր ականջներ։ Ուրիշ՝ եկած էին արջէօք անոնք։ Գիշեր հոտէր, որ ճամբան ալ փակեր էին։ Ինչպէս պիտի երթար։ Վրանի կ'ընկնէր անցնելու պէտք էր։

Անշարժ ընեց ջորին վրայ։ Ինչ ընելու էր։ Շատ միտքն էր։ Թող որ միտակ չըլլար, երկու հոգի ըլլային, ինչ կրնային ընել։ Երկու չէ, չոր ըլլային, ուրիշ ըլլային, ինչ կրնային։ «Մեր վրայ գալու ըլլան, մեր չորը, հիշող մէկ թաւով գետին կ'ընկնէ, մեզ իրենց տակը կ'անոնէն մտածեց։ Սպասեց, մինչեւ որ

տղարը գային, միտակն կարելի է՝ խելը մը խորհելին։

Ամէնին անոյ Շատնից Թորոտը եկաւ, կարճահասակը, լայնեղանկ, ինչու վրայ նստած։

«Ինչու՞ կեցեր ես, չես երթար», հարցուց։ Գալու մասը իրենի վրայ դրաւ։ Թորոտը հասկացաւ, թէ «մի խօսիր» ըսել կ'ուզէր։ Էլ չէ ինչ ու գովը փութաց։ «Ինչ կայ, ինչու՞ մի խօսալ կ'ըսես», հետաքրքրուեց։

Գալու քնացող արջերը ցուցուց անտուրը, ու հակառակ որ զաւգաններ խել մը հեռու էին իրենցմէ ու կը քնանային, Թորոտը ականջին ծոցեց։

«Կը տեսնե՞ս, կը քնանան, թող չարթնան», փախաց։

Թորոտը ինչն ալ տեսաւ ու ստուգեց։ Այո, հիշող էր, երկու արջեր կը քնանային։ «Է, չիմա ինչ պիտի ընենք, Գալու աղբար, ինչ կ'ըսես դու», ըսաւ ու Գալուն խելը մը սպասեց։

Գալուն չի պատասխանեց, չըթնէր սեղմեց, ինչ ալ չէր գիտեր։ Թորոտը հասաւ կին նայեցաւ միայն։

Իր ջորին վրայ նստած, երկու սրունքները երկու կողմէն կախած, ինքնին հարէն կանչելով, ցանոտ երեսներով, կարծիք տրոթով ճանձնեց Ուլանը կիրճը մտաւ։ Ջորին իրը չէր, Դաւթն էր, անոնք տունը մշակ էր, անոնք փայտը կը բերէր։ «Անչիկ կարմիրը, վարդ ինչ ես կորուսե՞ր» կը կանչէր, Զատուկան կարելու կանչուած երգերէն։ Ո՞ր է աղջիկը կ'ըսէ։ Վաւոր մատնին եմ կորուսե՞ր, կուգաւ, ժուռ կ'ընծաւ։ Տղան կ'ըսէ։ «Էն աղջիկ, դուն տղայ ինտո՞ր քու ձիդ գաւառ»։ Ջալը կը լեցնէր կիրճը։

Գալու բարկաւոր։ Արջերը պիտի արթնանէր հիմա։ Թորոտը ականջին փափսցոյ՝ «Մո՞, աղբար, գալա՞ս անգամ չէին անոնք թով։ Ինչ մաշող օրուան ունէին, ինչ խոշոր ականջներ։ Ուրիշ՝ եկած էին արջէօք անոնք։ Գիշեր հոտէր, որ ճամբան ալ փակեր էին։ Ինչպէս պիտի երթար։ Վրանի կ'ընկնէր անցնելու պէտք էր։

Անշարժ ընեց ջորին վրայ։ Ինչ ընելու էր։ Շատ միտքն էր։ Թող որ միտակ չըլլար, երկու հոգի ըլլային, ինչ կրնային ընել։ Երկու չէ, չոր ըլլային, ուրիշ ըլլային, ինչ կրնային։ «Մեր վրայ գալու ըլլան, մեր չորը, հիշող մէկ թաւով գետին կ'ընկնէ, մեզ իրենց տակը կ'անոնէն մտածեց։ Սպասեց, մինչեւ որ

տղարը գային, միտակն կարելի է՝ խելը մը խորհելին։ Ամէնին անոյ Շատնից Թորոտը եկաւ, կարճահասակը, լայնեղանկ, ինչու վրայ նստած։ «Ինչու՞ կեցեր ես, չես երթար», հարցուց։ Գալու մասը իրենի վրայ դրաւ։ Թորոտը հասկացաւ, թէ «մի խօսիր» ըսել կ'ուզէր։ Էլ չէ ինչ ու գովը փութաց։ «Ինչ կայ, ինչու՞ մի խօսալ կ'ըսես», հետաքրքրուեց։ Գալու քնացող արջերը ցուցուց անտուրը, ու հակառակ որ զաւգաններ խել մը հեռու էին իրենցմէ ու կը քնանային, Թորոտը ականջին ծոցեց։ «Կը տեսնե՞ս, կը քնանան, թող չարթնան», փախաց։ Թորոտը ինչն ալ տեսաւ ու ստուգեց։ Այո, հիշող էր, երկու արջեր կը քնանային։ «Է, չիմա ինչ պիտի ընենք, Գալու աղբար, ինչ կ'ըսես դու», ըսաւ ու Գալուն խելը մը սպասեց։ Գալուն չի պատասխանեց, չըթնէր սեղմեց, ինչ ալ չէր գիտեր։ Թորոտը հասաւ կին նայեցաւ միայն։ Իր ջորին վրայ նստած, երկու սրունքները երկու կողմէն կախած, ինքնին հարէն կանչելով, ցանոտ երեսներով, կարծիք տրոթով ճանձնեց Ուլանը կիրճը մտաւ։ Ջորին իրը չէր, Դաւթն էր, անոնք տունը մշակ էր, անոնք փայտը կը բերէր։ «Անչիկ կարմիրը, վարդ ինչ ես կորուսե՞ր» կը կանչէր, Զատուկան կարելու կանչուած երգերէն։ Ո՞ր է աղջիկը կ'ըսէ։ Վաւոր մատնին եմ կորուսե՞ր, կուգաւ, ժուռ կ'ընծաւ։ Տղան կ'ըսէ։ «Էն աղջիկ, դուն տղայ ինտո՞ր քու ձիդ գաւառ»։ Ջալը կը լեցնէր կիրճը։ Գալու բարկաւոր։ Արջերը պիտի արթնանէր հիմա։ Թորոտը ականջին փափսցոյ՝ «Մո՞, աղբար, գալա՞ս անգամ չէին անոնք թով։ Ինչ մաշող օրուան ունէին, ինչ խոշոր ականջներ։ Ուրիշ՝ եկած էին արջէօք անոնք։ Գիշեր հոտէր, որ ճամբան ալ փակեր էին։ Ինչպէս պիտի երթար։ Վրանի կ'ընկնէր անցնելու պէտք էր։

ՔԱՅԼՈՂ
ԱՐԵՒՄՏԱՀԱՅԱՍՏԱՆՆ ԷՐ...

մարդ էր՝ փոք-
նիստ, հոդա-
լիմնուհերկու
գրեթէ եօթանա-
նկողակայր Ար-
ու Ստամբու-
լի ասես արեց-
ր: Խոտ, գաբի,
ու հաց ծախեց,
ալ, գործակա-
լի ման եկաւ ան-
լիբրավաճառ էր,
հաշուապահ,
մուրուլի հանրա-
ածոցներէք մէ-
մեմակերջում՝
... Բայց այս բո-
վերջ՝ գրող էր,
ող:
հարցում էլ էր
շարիւրաւոր
որ գրեց, տաս-
սներ, ժամանա-
ւոր եւ սկսեց
որոտեղ այլեւս
տաներոր, չկար

Հարունակութիւնով՝ ամբողջ ռուցեց նրանց Ջարամալի եր, ւմ գրում եր, ր կարող չգրել, քիսած ու վաճա՝ րիողոցներում առնիս, գրագիր ական եղած ժամանկատողութիւնով, որ քիչ անով պիտատամանափի մէջ պահած թղթի վրայ, յեկարմաշկուում մինի (մի կարգին էլ չունէր), գրում առնիս... Բայց առաջ ու վերջ, մ, որ վառուոցն ու տալով:

Իսկապէս տարօրինակ մարդ եր, նախ՝ «Բայլոյ իսկանագիտարան»:

Իսկ ինչու՞մն եր նրա գրականութեան իմայր...:

Բացառիկ այն պարզութեան ու անմիջականութեան, րանկարութեան, համով-հոռով պատմելու այն արտակարգ տաղանդի, հեռուտոր անցեալի մանցեալիսին մանրամասն յիշելու եւ կարգապիշելու այն ճեղքի ձիւրքի մէջ, որի շնորհիւ Կերակննդանանում էին արեւմտահայ գիւղը ու գիւղացին, նրա նիստն ու կացը, վարքն ու բարքը, ոճն ու բարբառը: Վերջապէս, րանաստեղծական այն աշխարհի վերահանման մէջ, որ շատ եր մնամ մեծարեցեցան աշխարհին, եւ որի միջոցովն էլ հա-

գիրքը հրատա-
րի եօթնամասուն-
յան էր, երրորդը,
թուևն տարեկա-
հատորն էլ, որ
հերոդը չէին
ստեղծագործու-
յա տեսած ճրտ-
ւմ սիրող երիտա-
մայածեմունու-
էլ էր անտվոր:
Ճառամովորն այն
պիտիվ Ստամբու-
լի աւելի բան եօթ-
ն, նրա սիրող հե-
որ լիւնեհրում
Պալայր Արմտա-
րը եգերող «Կա-
լեան բարձունե-
տեղ, ուր մի յի-
փուկ եկան լերան
տակով արին յդի-
սրուն մարմնի-
որ վերջ ծնունց
կեայա: Ինքն էր

Այստեղից էլ այն հիմքը, որը «գուտ հոյակական» այդ միւ- աշխարհագրական

գէտը, բանահաւաքը, փաստագրողը, նրա խալոդ ոգին, գրողը:

Գրող, որ կարգին մի լըպ-
րոց էլ չաւարտեց, րայց գի-
տեր անգլիական, փրանսիա-
կան, ռուսական գրականու-
թիւնն ու խոշորագոյն գրող-
ներին, գիտեր լեզուներ,
սեղեակ էր միջագային գրա-
կան բոլոր անցուղարձերին,
նոյնիսկ այն բոլորին, ինչ
կատարուտ էր՝ սկսած մեր
Խորհրդային ու յատկապէս
Խորհրդասոյս գրական կեան-
քում, վերջացած մինչեւ
Ափրիկէի գրական նորոյթնե-
րը։ Միբրու՛ր էր նախտակ Դե-
Լորթային եւ Փապո Ներու-
տային։ Պաշտօն էր Տնար-
եախնէ, Թոյսթոյին, Չեխո-
վին, Պալպաքին ու Յոյպե-
րին, իսկ մեզանից՝ Ակսէլ
Բակունցին, զարմանալի էր,
հասցրել էր հիմանով նաեւ
Հրանդ Մաքեռեանսով։

Իսկապէս տարօրինակ մարդ էր, նաեւ՝ «Ֆայլով հանրագիտարան»:

Իսկ ինչու՞մն էր նրա գրա-
կանութեան հմայքը...

Բացառիկ այն պարզութեան ու ամփոքակեցութեան, բնականութեան, համուխ-հոտու պատմելու այն արտակարգ տաղանդի, հեռուոր անցեալի ամենայնոք մամբարմաբ յիշելու եւ վերապրելու այն եզակի ճիւղի մէջ, որի շնորհիւ վերակենդանանում էին արեւմտահայ գիւղն ու գիւղացին, նրա նկատու ու կարգ, լաթքն ու քարքն, ոճն ու քարքառը: Վերջապէս, քանսատեղծական այն աշխարհի վերահամանման մէջ, որ շատ էր նման յեծարեալական աշխարհին, եւ որի միջոցովն էլ հարուստ նիւթ էր մատակարարուել ոչ միայն հայ գրականութեանը, այլեւ հայ բանասիրութեանն ու ազգագրութեանը: Մի խօսով, կարօտի, վերլուշի այդ գրականութիւնը գրականութիւն էր արեւմտահայ ժողովրդի մասին ընդհանրապէս եւ հայ գիւղացիութեան մասին մասնատուապէս: Գրականութիւն էր նրա կարօտի ու երգանքի, սէրերի, մարդու նկատմամբ ունեցած մեծ հաւատի մասին եւ միաժամանակ՝ պաշտամունքի ձօն՝ քննութեանը: Բայց այդ բոլորից առաջ ու յետոյ, մի իմն էր ծանր ու արդար աշխատանքն, խոնարհ քաղմութիւններին, աշխատասէր, պարզապիտ ժողովրդին, որը հողի հետ տարած ծանր ու չարքաշ աշխատանքի մէջ էր գտնուել իր կենանքի իմաստն ու երջանկութիւնը:

Այստեղից էլ այն հիմքը, որը
«զուտ հսկական» այդ նիւ-
նաշխարհագրական

ԳՐԵՑ ԳԵՂԱՄ ՍԵՒԱԿՆ

պոքկազող համամարդկային հնչողութիւնը։ Այս գրակա-
նութիւնը մտնւ էր մտնի գե-
ղակարգութեան իր լաւա-
գոյն արտայայտութիւններ
մէջ մտնմ Ի. դարի փրան-
սական տպարատապաշտե-
րին որ Յակոբ Մնձուրու
«պատմառներում կարեց»,
վրանց լոննոն, ճամբաներ
ու կենդանիներ։ Թրեւս այն
տարբերութեամբ, որ եթե
կաննում ու կարգութեան
մէջ այդ բոլորը մտնում էին
լուռ» անխօս, այստեղ՝
Յակոբ Մնձուրու պատմու-
ածագ-պատմառներում, լե-
զու առան ու խօսեցիկն,
պատմեցիկն իրենց իսկ
մասին, մարդու մասին, մար-
դու մտնմ, մարդացած։ Ամե-
նի ու առարկայ, առան ու
անատուն իր երանցն ունեցա-
յալ գրակարութեան մէջ։
Վերջապէս, զուսպ ու խոր,
համեստ ու գիտակից հայրե-
նասիրութեամբ դրսևորուեց
այդ գրակարութիւնը։

Ի հարկէ. Յակոբ ՄԱՃՈՒ-
րին առանձին երեւոյց չէր
արիւնտահայ գաղառական
գրականութեան. ոչ էլ տիրու-
ֆահայ գրականութեան մէջ.
նա ուներ իր նախորդներով
ունեցաւ նաեւ իր փայլուն
ժամանակակիցները. բայց
իր անձով ու գործով. պը-
ւետով յատկապէս. իւրօրին-
ակ էր ե՛ր անցեալի, ե՛ր
ներկայի «գիւղագիր»ներից,
բացառապէս իւրայայտուկ
Նախ՝ իր ամբողջական նուիր-
ումովն ու միացումովը բն-
շախի. նոյնացումովը
նրա հետ: Մի խօսքով. այն
ամենով, ինչ կար ու եղել
էր ու չկալ այսօր: Իսկ չկալի
ինչե՞ր. ինչի՞ համարը պարզ
է տողատակներում, ենթի-
մատասյին խօսքում եւ այն
բանում, որ աշխարհում իր
ձմեռավայր ու հայրենի հո-
ղատարածութիւններին շատ
մօտ ապրում էր ու ասորե-
ի մարդ, որին արտօնուած
չէր իր հարազատ նախապա-
պերից ժառանգած, բե-
կուցի ամայացած սրբազան
վառներով լինել...:

Այդ այրող կարօնն էր մրրկում նրա հոգու մեջ, այդ կարօտով էր բոցավառում նրա հոգին, կորցրածի տեղակ վերակառուցումն էր, վերականգնումն էր, իր նոր հասկացիկ կարօտով մաքուր

Այդ երկակի կարօտից ծնունդին նրա գրականութեան բազմաափրի էջերը մոխրացնելով ընթան:

Իսկ Արեւմտահայաստանում Արեւմտահայութեան, այսինքն իր իսկ կերտած հեղուների պանթեոնը կալ ու մնում է եւ կը մնայ իբրեւ Յակոբ Մնձուրու հուսման հիստական քարժող գրականութիւնը:

ՄԱՍԻՍ, ԹԵՐԹՔՈՒՆ

“ԳՐԱԿԱՆ ԽՈՐՀ”

**ՃԵՐՄԱԿ ՑԱԽԱԻԵԼԻ
ԹՈՒՓԵՐԸ**

Գիշեր մը խոյի տղոցը
պատահածը կը պատմեմ:

Այդ գեղերը Պարենց Գա-
լուսը լեռը փայտը երթալու
համար ջրո՞րին արխունն հա-
նենց, հետը տանելիքները
կացիքը, հոտոցը, պարան
կըրը ամուլոցուց համատին,
ցատկեց վրան, հեծաւ ու
համբայ ելաւ: Տրամադրու-
թիւնները աղէկ էին, ինչ-
պէս կ'ըլլան՝ երբ ամարդու
մը ամէն ինչը կարգին է:
Միտքը դրած էր, թէ լեռան
ո՞ր տեղէն պիտի գատուէր
փայտուորէն, թէ չառօժը
որուհած ո՞ր կաղնիները
պիտի կտորէր: Ամէնէն թի-
ւը՝ երեք օրուան տուրը
կրելիք փայտ պիտի հանէր
ծառերէն, ամէն մէկը իր
ուզածին պէս բռնէր ընե-
լով: Մէկու մը չէ պիտի
ըսէր իր մտքերը: Այդ գեղեր
նորէն առաջին փայտուոր
ինքն էր:

Միևի մը եկաւ մէջէն, ինչ-
պէս կողգայ, երբ գոհունաւ
կուրծիւն մը կը զգասցի՝ լա-
րան բրբեր ենք, կամ պիտի
ընենք։ Զորիկ կեցողք, ճի-
կառաւ մը փաթթեց, փառեց ու
Լեւոնեղզեր եկաւ։ Անանկ ալ
յուսիսեով գիշերը մըն էր, որ
գետտիւր, Հողերուն մէջ ասեղ
մը ըլլա՞ր՝ զբ փայլէր, ու
ոչ միայն ճամբուն երկու ոչ-
գորթի բենմիկի, գինձի ոչ-
խաբիները կրծումա՞ծ դաճաճ
ծառերը, ոչ միայն լեռան
կողերուն արուեստ՞ էին,
խլուրդի՞ էին, ծծի՞ էին՝
կլոր ծակերը, այլ որչա՞փ
Հեռու էին Քաջտանի քարե-
րը, Աւերակ բերդը, ամոնք
անգամ՝ Հատ-Հատ կ'ո-
րորուէին։

Մաշաթի կիրճը մտաւ, ու երբ առէնէն նեղ վայրը եկաւ, մէկէն թթօռուեցաւ վարէնն ու, սանձը բաշելով, ջրիին կեցուց: Ճամբուն շաքը երկուսն արընէ, իրարու դիմաց, դուռն-դուռնի տուած, կը քնանային: Ասանի աճաւոր արջըրը Գրտու կնանքին մէջ տեսած չէր: Իրենի լեռները իրեն հանդիպածները բոլորթ անգամ չէին ասոնց բովը: Ինչ մաղող գորգիմներ ու-նէին, ինչ խոշոր ակաւջը-ններ: Ուրպէ՞ս եկած հոն էր, արդէ՞զ ասոնք: Գէշը չէր, որ ճամբան ալ փակեր էին: Ինչպէ՞ս պիտի երթար: Վրա-նին կոխելով անցնելը պէտք էր:

Անշարժ մնաց ջրբիին
վրայ: Ինչ էնեղու էր: Շատ
հինաակ էր: Թող ուր այնա՛կ
չլուայ, երկու հոգի ըլլային,
ի՞նչ կրնային ընել: Երկու
չէ, չորս ըլլային, ութը
ըլլային, ի՞նչ կրնային
«Մեր վրայ դալու ըլլան,
մեր չորսը, Հինգը մէկ թա-
թով գետին կը գտնեն, մեզ
իրենց տակը կ'առնեն» մտա-
ճեց: Սպասեց, մինչեւ որ

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

տղաքը գալին, միասին կա-
րելի է՝ խելք մը խորհչին:

Ամէնէն առաջ Շատեհոյ
Թորոսը եկաւ, կարճահա-
սակը, լայներեսուր իշուն
վրայ նստած:
— Ինչո՞ւ կ'եկերես հս, չես
երթար, — հարցուց:

Գալոս մատր բերնին վրայ
գրաւ: Թորոս հասկցաւ, թէ
«մի խօսիր» ըսել կ'ուզէր:
Էշէն իմաւ ու գովր փութաց:
- Ի՞նչ կայ, ինչո՞ւ մի խօ-
սիր կ'ըսես, - հետաքրքրուե-
ցաւ:

Գալուս քնացող արջերը
ցուցուց մատուղը, ու հակա-
ռակ որ գազանները խել մը
հեռու էին իրենցմէ ու կը
քնանային, Թորոս ականջին
ծոեցաւ՝

-կը տեսնե՞ս, կը քնանան,
թող չարթնան,- փսփսաց:
Թորոս ինքն ալ տեսաւ ու
ստուգեց: Այո, ճիշդ էր,
երկու արջերը կը քնանային:

-է, հիմա ի՞նչ պիտի
ընենք, Գալոս աղբար, ի՞նչ
կ'ըսես դուն,- ըսաւ ու Գա-
լոսէն խելք մօ սպասեց:

Գալուս չի պատասխանեց,
չըթնեըը սեղմեց, ինք ալ
չէր գիտեր: Թորոսին հասա-
կին նայեցաւ միայն:

Իր ջորիին վրայ նստած,
երկու սրունքները երկու
կողմէն կախած, ինքնիրեն
հարգէն կանչելով, ցանոտ
երեսներով, կարծիր մորթով
ճառ ձեցի Ովայր կէրճը
մասն: Զորին իրը էր, Դա-
թնցն էր, անոնց տունը
Դափ էր, անոնց փայտը կը
մշակէ: «Աղջիկ կարծիր
վարդ ինչ էս կորուսներ»
կը կանչէր, Զատկուան կա-
լերը կանչուած երգերէն:
Ո՛ւր է աղջիկը կըսէ: «Մա-
տիս ժառանին եմ կորուսեր,
կուլած, ժուռ կուգամ»: Զդան
կըսէ: «Ե՛կ աղջիկ,
դուն տղայ ինտո՛ր քու ձիդ
գում»: Ձային կը լեցնէր
կիրճը:

Գալոս բարկացաւ : Արջերը
պիտի արթնցնէր հիմա : Թո-
րոսին ականջին փսփսաց՝

«Տօ՛ւ, աղբար, գնայ սա
Տանձեցի աղուն, Ուսկ է,
Ի՞նչ է, բռէ՛ ձայնը կտրէ:
«Աղջիկ կարմիրին» ալ քֆրել
պիտի տայ ինծի, «մատիս
մատնիրին» ալ, կրնա՞ր որ
գազանները արթնցնէ, մեր

Թորոս վազելով գնաց, Ու
վահին ջորին կեցուց ու
հասկցուց: Ուվակ եկաւ, ինք
ալ տեսաւ արջերը ու շուա-
րեցաւ:

«Վա՛յ մարտիկ՛ ու տա-
տիկ՛, խեղճիս պիտի գայ,-
ըսաւ ցած ձայնով: -Մօ ոս
ի՞նչ արջեր են, ծօ ասոնք
մարդու վրայ գալու ըլլան՝
մարդ կը դիմանա՞յ ասոնց:
Մեր լեռները ասանկ արջեր

Temp. p 49 14

ՀԻՄՆԱՐԿԵՔ ՊՐԻՏԻՍԷԼԻ ՀԱՅՈՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ

Պ. ԱԼԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ, ԲԱԶՄԱԹԻՒ ՀԻՐԵՐ

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԷՆ ԵՒ ՍՏՈՒԱՐ ԲԱԶՄԱԹԻՒՆ ՄԸ ՆԵՐԿԱՅ

ԵՂԱՆ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ

չկան, ուրիշ է՝ եկեր են, կ'ըսէք անոնք: Մօ, ի՛նչ խոշոր գլուխներ, ի՛նչ մեծ հանակներ ունին: Նայեցէ՛ք, նայեցէ՛ք:

Փայտուորը Լեռնեղբերի գագաթէն երևցաւ: Մէկ-մէկ իջան, էշերով, ջորիներով, ուսանք քայլով, ուրիշներ համահունչով վրայ նստած: Փայտի ճամբան, ամէն դի-շերուան պէս, ոգևորուեցաւ ձորէն: Ձկար երգ, որ չ'եր-գէին: Ողորդ կ'ըսես, հարկն կ'ըսես, շեր կ'ըսես, մանի կ'ըսես: Լեռ ու ձոր երգ կ'երգեցաւ:

Գալուս ինքզինքը կերաւ. սա տղան պիտի արթնց-նէին, ոտքի հանէին արջերը: Թորոսն ու Ումանը զրկեց սողոցը առջևը: Եւ իրաւ ալ՝ երգերը մէկէն լուցին:

Տղանք եկան, իրենք ալ սեռան արջերը: Պեկիւնեց Յօվսէփը նոյնիսկ արջին մէկուն արթնցած ըլլաւ, ելլեն ու նստիլը ստուգեց: Նանքմենց Պողոսը միւս ար-ջին՝ գլուխէն վերցնելով, իրենց կողմը նայելուն վրայ պնդեց:

— Հիմա ի՛նչ կ'ըսէք, տղաք, ի՛նչ պիտի ընենք, ինտո՞ր պիտի փախցնենք ու անց-նինք սա տեղէն, — ըսին իւրաքանչիւրը:

Ումանը Պողոսը առա-ջարկեց, որ տուն դառնա-լին: Մէկերեան մերժեցին: Իրենց արժանապատուու-թիւնը կար. «որ գիւղացիները ետքը իրենց վրայ խնդա-լէն»: Ակնցունց Պողոսը՝ — «տղաք, բարոտներ, խոշոր քարեր, կոկաններ, գլան-ներ նետովով փախցնենք»: Ըսաւ: «Ո՛ր դառնան մեզի, մեր վրայ վազեն, բռնած, նին բզբռեն, հա՛նք», — պա-տասխանեցին: Թեւոյն կա-րօն՝ «մէկ ծայն պոռանք, շուններու պէս հաչենք, փախցնենք»: Ըսաւ: Ազ խելիք մօտ գտան: Արջերուն գոռ-նալով «վո՛ւհ, վո՛ւհ, վո՛ւհ, վո՛ւհ... վա՛հ, վա՛հ, վա՛հ,

վա՛հ» հաչեցին: Այդչափ հաչելուն «արջերը իրենց տեղիքէն չի շարժեցան ան-գամ: Լորսմունին Արուսիքը ըսածը ամէնէն բանաւորը գտան: «Տասնըջորս հոգի ենք, — ըսաւ, — տասնըջորս ալ էշ, ջորի կան: Եկէ՛ք է-շերը, ջորիները, առջեւենիս ձգենք, մենք ալ կացինով հոսեւուն քաշենք: Արջերը ջորիներուն, էշերուն որ յարձակին, մենք ալ մեր կացիններովը անոնց վրայ յարձակինք, սպաննենք»:

Եւ ըրին: Կացիններուն ըկրանը պատրաստ «Վուսին չկար, մուժ գիշեր էր» եր-գելով, քաշեցին ջորոցը երևէն:

Արջ-մարջ չկար: Արջը ուրիշ՝ պիտի ըլլար հողը:

Եղածը ճերմակ ձախաւը երկու թուփեր էին: Հաստ ցորունները կտրեի, տարեր, ճերմակ թուփերը ճամբուն վրայ նետեր էին: Ո՞վ: Ո՞վ գիտէ՞ ո՞վ: Ուրիշ փայտուորը վախցնելու համար խա՞ղ մը ըրեր էին: Ոչ անշուշտ, բայց լուսուկի լոյսին մէջ թու-փերը, որոնք մեծկալ ալ էին, արջեր երեւցեր էին իրենց:

Գիւղին մէջ գիւրենք չծաղ-րող չմնաց, երբ իմացան պատահածը:

— Մօ, ի՛նչ ճիւղերիս էրիկ մարդիկն էիք, որ ցախաւելի ճերմակ խոտերը արջ գիտ-ցեք ու վախցաք. ծօ, մարդ քիչ մը կը մօտենայ, կը քննէ, թէ՛ ինչո՞ւն ինչն է, — ըսին:

Իսկ չըջկալ գիւղերուն մէջ՝

— Ուրիշ տղոցը պէս թուփեր-նուղ մի հաչէք, գիտէ՛ք, չգիտէ՛ք՝ կը խօսիք, — կ'ըսէին իրարու ամէն անգամ: Երբ վէճ մը կը ծագէր ու առաջ ստուգելու՝ թեր ու դէմ կը վիճարարէին:

Կիրակի, Նոյեմբեր 16-ին, ժամը 12-ին հոծ բազմու-թիւն մը հաւաքուած էր Գին-տորման փողոցը, Իքսէլի թաղամաս, ուր կը կա-տարուէր Պրիւսէլի Հայոց եկեղեցւոյ Հիմնարկէի ա-րարողութիւնը: Բարեգոր-ծականի ու թաղամասեակի փառիզեան հանդիսութիւն-ները առիթ ընծայած էին, որ Պրիւսէլ ժամանէն նաեւ Պր. Ալեք Մանուկեան, Ե-գիպոստէն եւ արտասահմա-նէն դէմքեր, մասնակցելու համար Պեկիւն Հայ գաղու-թիւն ու ըրախութեան այս օրուան, ծրագրուած եկե-ղեցւոյ գլխաւոր բարերար՝ Պր. Նաչիկ Նաչիկօֆի կող-բին:

Հսկայ փոսի մը մէջ է, որ կատարուեցաւ շատ տպա-ւորիչ արարողութիւն մը: Գիւսն եպիսկոպոսը կը շրջա-պատէին Դաւիթ Եպիսկոպոս Մահակեան, Քանաւայի էջ-միածնական Թեմի առաջ-նորդ՝ Վազգէն Եպիսկ. Բէ-չիւշեան, Ալֆրէդիլի հոգեւոր հովիտ՝ Ներսէս Մ. Վրդ. Բազումեան եւ զպիւրներ: Ըստ Հայաստանեայց եկե-ղեցւոյ աւանդութեան, 16 կնքահայրերը, իւրաքանչիւ-րը մէկական քար կրած, ո-

րոնց ամէն մէկուն վրայ արձանագրուած էր առաք-եալներու, Ս. Գրիգոր Լու-սաւորիչի եւ աւետարանիչ-ներու անունները, կարգով իջան փոսը եւ Գիւսն Եպիս-կոպոս գետեղեց ամէն մէկ քարը, հանդիսաւոր կեր-պով:

Ապա մեթր խուսար ժախ-եան ընթերցումը կատարեց Ամենայն Հայոց Կաթողի-կոսին հեռագրին Գիւսն Ե-պիսկոպոսին ուղղուած: —

Ուրախ սրտով կ'ողջունեմք հիմնարկէի Պրիւսէլ մայ-րաքաղաքի Հայոց եկեղեց-ւոյն եւ Սուրբ Էջմիածնէն կը զրկեմք մեր օրհնութիւնը Պեկիւն մեր հաւատացեալ հոգեւոր գաւակներուն, ջեր-մապէս գնահատելով անոնց քարի ետմնը իրենց աղօթ-քի տուել կառուցելու եւ դէպի երկինք բարձրացնելու Հա-յոց հաւատքի Ս. Նաչը յաղ-թակաւ:

Բարձրօրէն կը գնահա-տեմք եւ կ'օրհնեմք շինու-թեան յանձնաժողովի՝ անձ-նագոհ անդամները եւ առա-քինաւոր քարեարմները, որոնց քարոյական եւ ճիւ-թական գոհարներովներով շուտով մարմին եւ հոգի պիտի առնէ տարիներու ե-

րագանքը պիտեալ քարե-պաշտ ժողովուրդին: Մեր սրտագին գնահատանքը մանա ձեզի սիրելի սրբազան, որ մշտապէս հոգատար եւ փաշայի անդիսացա՛ք այս սուրբ ձեռնարկին կեանքի կոչման համար:

Պրիւսէլի հայկական մո-րաշէն եկեղեցին հոգեւոր յաղթանակն է ոչ միայն պիւ-ժահայ այլեւ համայն Հայոց ազգին որի համար հպարտ ենք մեմք եւ հոգեպէս միջ-բարուած: Տեք թող օգնա-կան եւ զօրավիզ մնայ ձեզի բոլորիդ որպէսզի կարճ մանակ անց Պրիւսէլի Հայոց աղօթքի տունին կամարնե-րէն առ Աստուած բարձրա-ման արօթքները մեր հոգե-պարար սուրբ պատարագին:

Սիրելիներ մեր այստեհ-տե հեմագանդ յերու՛ք միմ-եանց

Երկիւղին Գրիստոսի եւ ամենայն ինչ ձեր սիրով եղիցի ամէն:

ՎԱԶԳԷՆ Ա. ԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Այս ընթերցումէն ետք, մեթր ժախեան պաշտօնապէս խօսք կ'առնէր, որպէս նա-խագահ եկեղեցւոյն մ'արմ-նին:

ԴՈՒՔ ՄԵԿՆԱԲԱՆԵՑԻՔ...

ՄԱՆԷ ԱՐԲ. ԶԵՐԲԱԿԱՆՈՒՄՈ

Բրիտանական «Յայնէնըլ Թայմ» օրաթերքը, կը հա-ղորդէ, թէ Երուսաղէմի պա-տասխանատուներէն Ռաֆի Լեւի եւ Հայոց Ս. Յակոբայ Միաբանութեան անդամնե-րէն Շահէ Արք. Աննիման ձերբակալուած են, կաշա-ռակերութեան եւ ապօրինի կերպով գէնի կրած ըլլալու յանցանքով:

Հայկական աղբիւրներէ քաղելով իր տեղեկութիւն-ները, օրաթերքը յայտնեց, թէ Շահէ Արք. մեծահա-րուստ եւ ազդեցիկ է եւ

մօտիկ՝ Երուսաղէմի քաղա-քապետ Թեոփիլ Քոլէքի:

«Յայնէնըլ Թայմ» կ'ընդգծէ, թէ Լեւի Արք. մտնաւ Ափիկ մէջ քնակող իր եւ Շահէ Արք.ի արար-քարեկամներուն կեղծ ան-ցաքիրներ, գէնի կրելու կեղծ արտօնագիրներ եւ թանկարժէք ինքնաշարժնե-րու սեփականութեան կեղծ թուղթեր տրամադրած են:

Խարայէլի գաղտնի ոստի-կանութեան (Շին պէք) աղ-բիւրներէն քաղելով իր տե-ղեկութիւնները, օրաթերքը

կը մատնանշէ, թէ Շին Պէք այս ձերբակալութեանց պատճառով խորապէս վրդո-ված է եւ տարակարծութիւն ունի ոստիկանութեան հետ, ըսելով, որ ոստիկանու-թիւնը այս ձերբակալու-թեամբ, խափանած է գրաւ-եալ հոգեւոր մէջ երկար ժա-մանակէ ի վեր իր վարած գործողութիւնները:

Օրաթերքը կ'անցնէ, թէ այլ ձերբակալութիւններ եւս հաւանական են:

ՍԱՄԱԹԻՈՅ Ս. ԳԵՈՐԳ

ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ 525-ԱՄԵԱԿԸ

Կիրակի, Նոյեմբեր 16-ին, հոծ բազմութեան մը ներկա-յութեամբ կատարուած է Պոլսոյ առաջին աթոռա-նիստ եկեղեցւոյ-Սամաթիոյ Ս. Գեորգ եկեղեցւոյ — 525-ամեակը: Պատարագը երգած է 200 հոգիէ բաղկացած երգ-

չախումը մը: Ներկաներուն մէջ էին աւելի քան 50 օտար եկեղեցեակներ: Ինչպէս յայտնի է, եկեղեցւոյ տարե-կարծը կը զուգահեռի Պատ-րիարքութեան 525-ամեա-կին:

Panadería Oriental

de Juan Der Ghazarian e hijos

PAN Y EMPANADAS ARABES

Domingos abierto - Descuentos a instituciones

ATENCIÓN: SI UD. NOS TRAE EL RELLENO, NOSOTROS LE HACEMOS EL LEHMEYUN

GORRITI 4719. CAP. T.E.: 71-7924

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ՌԱԼՅ ԺՈՐՏԱՆՈՅԻ ՀԵՏ

Շարաթ, 4 Հոկտեմբերին, Համպուրկահայ գաղութը ծանօթացման երեկոյ մը կազմակերպած է արեւմտա-գերմանական փաստա-վաւե-րագրական ֆիլմերու բե-մադրիչ Ռաֆի Ժորտանոյի հետ: Ինչպէս յայտնի է, անուանի բեմադրիչը Հայ-կական Ցիգապանութեան 71-ամեակի առիթով վաւե-րագրական ֆիլմ մը պատ-րաստած էր «Հայկական հարցը գոյութիւն չունի

այլեւս» վերտառութեամբ: Արեւմտագերմանացի բե-մադրիչին պատրաստած ֆիլ-մը, ըստ մասնագէտներու կարծիքին, ցարդ թերեւս ամէնալաւ ժապաւէն է Հայ-կական Հարցին հետ առնչը-ւող:

Երեկոյի ընթացքին խօսք առնելով, Ժորտան ապա-սանք յայտնած է որ այսօր ուշ վիճակուած է իրեն ծա-նօթանալ Հայկական Հարցին եւ հայ ժողովուրդի կրած

ցեղատապանութեան եւ անյուր տառապանքներուն: «Նկատի առնելով Գերմանիոյ պաշ-տօնական շրջակայքի ու ցուցաբերած անբարեհա-կամութիւնը, բերեւս չկա-րեմամ մոր ժապաւէններ ար-տադրել Հայկական Ցիգապ-ականութեան եւ Հայ Դատի մասին, ըսած է ան իր խօսքերուն մէջ: — մական յորշած եւ կեանքիս մնաց-եալ մասը լիալի կերպով մուրիկ անը»:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ԱՌԸՆՉՈՒԹԵԱՄԲ ԳՈՆԿՐԷՍԻ ԴԻՐՔԱՒՈՐՄԱՆ ՎԻՃԱԿԱՅՈՅՑԸ

Ամերիկայի Հայկական Համագործակցության կողմից 1985 և 1986 տարիներին ընթացքին Ամերիկայի Հայության համար կարևոր շարքերում առաջնություն Միացյալ Նահանգներում Ներկայացուցչներու Տան և Մերակոյտի ղեկավարման են առած քայլերու պատկերը ցուցանող: Վիճակագրող պիտի օգնէ Ամերիկայի Հայության տեղեկատվութեան թէ իրենց ընտանեկան ներկայացուցչները ղեկը բռնած են կարեւոր շարքերու վերաբերեալ: Գրեթէ Հայկական Յեղասպանութեան ճանաչման և Յեղասպանութեան միջազգային Պայմանագրի վաւերացման հանգիստը:

Առաջին անգամն է, որ Հայկական Համագործակցության կողմից 1985 թ. 11 հարցերու վրայ, իսկ Մերակոյտի անդամներու՝ 5 հարցերու առնչութեամբ: Վիճակագրողը կը նշէ նաեւ Գոնկրէսի այն անդամները, որոնք «բարձր» և «ցած» նիւթերու արժանացած են: Գոնկրէսի միակ հայազգի անդամ Ձիփ Փաշայեանը ներկայացուցչներու Տան

անդամներու կողմէն առաջին դիրքը գրաւած է, ստանալով 11-ի վրայ 11 կատարեալ նիւթ իր «ճիշդ» դիրքաւորման համար: Գոնկրէսի միջնորդ Քոնի Գոնկոն և Ռիչարտ Լեւնանի երկրորդ կը հանդիսանան 11-ի վրայ 10 նիւթով:

Մերակոյտի մէջ հետեւեալ 5 ծերակուտականները իրենց ճիշդ դիրքաւորման համար ստացած են 5-ի վրայ 5 կատարեալ նիւթ: Փիթ Ռիչարտ, Գարլ Լեյքին, Տոնալտ Ռիչարտ, Ֆրէնք Լուսթըրըրը և Ռիչարտ Փաքսմայր, «Ֆ» մասնաւորի, Մերակուտական Գարլ Լեյքինը հանդիսացաւ Մերակոյտի խղճմտանքը: Հայկական Յեղասպանութեան ողբերգութիւնը յիշատակելու տեսակէտէն» կ'ըսէ Հ.Հ. վարիչ տնօրէն Ռոս Վարդեան:

Ներկայացուցչական Տան հետեւեալ անդամները ցած նիւթ ստացած են 4 «սխալ» կեցուածքներու և 0 «ճիշդ» կեցուածքներու համար: Ռիչարտ Տիքինսըն, Ռալֆ Պաքսմայր, Էլուուս Հիլիս, Տան Պրէթըն, Մարտին Նոյթ, Մարք Սիլվանտըր, Տակ Պրոյնթըր, Ճէյմս Հանսըն, Հըրալդ Պէյթմէն և Կ. Ռիչարտ Ռալֆըրը: Ներկայացուցչներու Տան բազմաթիւ անդամներ աչքի ինկան իրենց տարած գործնական աշխատանքով բանաձեւ 192 պարտութեան մատ-

նելու համար և գոյութեան աշխատանք տանելով Հայկական Յեղասպանութեան ճանաչման դէմ ընդդիմադրութիւն կազմակերպելու համար, իսկ նոյնաժամանակ, Ներկայացուցչներու Տան անդամ այլ անձինք, ինչպէս Գոնկրէսի միջնորդ Փաշայեանը, Գոնկոն, Յորտը և Ռալֆը բանալի դեր ունեցան Գոնկրէսի կողմէ Հայկական Յեղասպանութեան վաւերացումը ապահովելու տեսակէտէն:

Մերակոյտի մէջ, Մերակուտական Ռալֆը Տոյի գործակցութիւնը անհրաժեշտ էր Յեղասպանութեան Պայմանագրի համար Մերակոյտի բուհարկութիւնը և վաւերացումը ապահովելու տեսակէտէն: Վիճարանութեան ժամանակ, ան յիշատակած էր նաեւ Հայկական Յեղասպանութիւնը, Մերակուտական Ռիչարտ Փաքսմայր ևս կարեւոր դեր կատարած էր Յեղասպանութեան Պայմանագրի վաւերացումը ապահովելու համար:

Մերակուտական Փաքսմայրը Յունուար 11, 1967-ին էր Մերակոյտի մէջ մէկ նիստի ընթացքին խոսեցաւ Յեղասպանութեան Պայմանագրի մասին և յաճախ յիշատակած էր Հայկական Յեղասպանութիւնը:

Ա. ՎԵԿՆԸՐԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Սկստ. 29-ին, Պրիմերի Ս. Սթեֆանի Աւետարանական եկեղեցական համայնքի պահին մէջ բացումը կատարուած է «Ա. Վեկները և Հայաստանը» ցուցահանդէսին: Մարթին Ռոնիի պատրաստած այս ցուցարկի 1-ը:

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571

Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

CHADA Refrigeración

Venta, instalación, mantenimiento y service de Cámaras Refrigeríficas • Heladeras comerciales Freezers • Bebederos agua fría • Conservadoras Aire acondicionado central Experiencia y garantía avaladas por la colectividad

HONDURAS 4861. C.A.P.

72-1724

Norberto M. Cobas

Ambulancia coronaria móvil Casamientos Autos de lujo

JUBILADOS PENSIONADOS CONYUGES

SERVICIO COMPLETO DE CALIDAD

Thames 1984. T.E.: 774-4816

Radio Llamadas 7886. Sr. Cobas 32-6383 al 86-31-0056 al 59

Atelier de cocina

de Sona de Guezikaraian
Curso de cocina y repostería armenia e internacional

Lun. y miérc. de 14,30 a 16,30 y de 17,30 a 19,30

Sábados de 15,00 a 17,00

Encarques con anticipación para sus reuniones, comidas y postres orientales e internacionales
NAZCA 486, 8° A. Capital. T.E.: 613-8211/566-6685 (llamar de 18,00 a 22,00 hs.)

Dr.

Luis H. Vertanessian

Escribano

Tucumán 1455 7° F

T.E.: 45-2649

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7°

Tel. 40-6809/7112/49-7049

Su café molido al gusto oriental

Gran Visir

Boedo 510.

T.E.: 97-4753

CH.

Mandiyú "arruinó" el festejo de los armenios

DEPORTIVO ARMENIO 2 - DEPORTIVO MANDIYU (Corrientes) 2

El sábado 29 de noviembre ppdo., Armenio enfrentó en cancha de Ferrocarril Oeste, a Deportivo Mandiyú, por una nueva fecha del Campeonato Nacional "B".

Antes de referirnos a lo estrictamente deportivo, digamos que en la noche de ese mismo sábado, Deportivo Armenio celebró, con una cena en la confitería "Pligalle", el 24º aniversario de la fundación del club, hecho ocurrido el 2 de noviembre de 1962.

Ahora, una vez mencionado este feliz acontecimiento, donde queda explicado

el título del comentario, vayamos al partido.

Este fue muy disputado y agradable durante todo su desarrollo. En una primera parte sumamente interesante, comenzó mejor el equipo local que, sobre la base de un sólido trabajo de todos sus hombres, dominó a su rival hasta conseguir la ventaja. Esto se produjo cuando a los 5 minutos, Ovielo conectó con un cabezazo un preciso centro de Ubeda.

Luego de este gol, Armenio se retrasó y apostó al contragolpe, circunstancia que aprovechó Mandiyú, y

de tanto buscar la paridad, la logró al promediar el período, por intermedio de Oddine, con un zurdazo impresionante, venciendo la resistencia de Sarmiento.

Después, los correntinos se replegaron, cediendo la iniciativa a sus adversarios. El juego se hizo trabado, hasta que sobre el final de la etapa inicial, en jugada un poco confusa, Maciel anotó el transitorio 2 a 1, en favor de Armenio.

El segundo tiempo tuvo un solo dueño. Ese fue el conjunto visitante, que salió a jugarse todo en procura de la igualdad.

Y el empate definitivo llegó a los 21 minutos, luego de un envío aéreo, que ante la pasividad de la zaga de Armenio, incluido su arquero, se encargó de capitalizar Baldovinos con golpe de cabeza.

De allí en más, Mandiyú se dedicó a conservar el resultado, mientras Armenio, sin mucho orden, quería la victoria.

Así terminó el encuentro, con un resultado que, aunque no conformó demasiado, le permite a Armenio ubicarse junto a Colón de Santa Fe, a un solo punto de Lanús y Huracán, los líderes, merced a la derrota de este último.

Daniel R. Der Avedissian

Cocina

Lebkuchen para Arboles de Navidad

(Masitas para decorar el Arbol Navideño)

INGREDIENTES:

300 grs. de harina común,
150 grs. de miel,
20 de manteca o margarina,
1/2 cucharadita de especias para repostería,
1 yema,
1 pizca de potasa,
1 pizca de carbonato de amonio,
2 cucharadas de leche,
1 clara,
125 grs. de azúcar impalpable,
unas gotas de jugo de limón,
grageas y granas de color.

PREPARACION:

Entibiar la miel, el azúcar, la margarina y las especias.

Tamizar la harina y amasar con la primera preparación, agregando la yema.

Añadir la potasa y el carbonato de amonio, previamente disueltos en un poco de leche fría.

Estirar la masa hasta me-

dio centímetro de grosor. Recortar árboles de Navidad.

Hornear en horno moderado sobre placa enmantecada y enharinada, durante veinticinco minutos, más o menos.

Para decorar, batir la clara un poco. Mezclarla con el jugo de limón, pincelar los árboles y pegarles las grageas y granas de colores.

Utilice su inventiva y agregue otros detalles para decorar.

Estas masitas pueden congelarse, conservándose envasadas en papel de aluminio, y pueden guardarse en latas durante algunos meses.

Hágalas con anticipación y cuélguelas de su árbolito de Navidad recién el último día.

SEÑORA AMA DE CASA:

Rosita y Esther presentan a Ud. los siguientes platos tradicionales:

- ° Manti completo con salsa y yogur
- ° Sarmá de carne
- ° Shish kebab listo para cocinar
- ° Sarmá de aceite con nueces
- ° Hamus de garbanzos con sésamo
- ° Tabulé (ensalada de trigo)
- ° Bastermá cortado (con fuente)
- ° Lehmeýun copetin (con carne)
- ° Subereg de hoja
- ° Sini kefté con nueces
- ° Hamus de berenjenas
- ° Aceitunas negras
- ° Queso armenio
- ° Porotos a la provenzal
- ° Lehmeýun copetin de queso

Trabajamos exclusivamente sobre pedidos
Atendemos reuniones familiares y sociales
T.E.: 52-8592. La Pampa 5172. Villa Urquiza

TERKA

S.A.C.I.F.I. y A.

Fábrica de tejidos

Fábrica:

Sarandí 2899. San Justo. Bs.As. T.E.: 651-1651/0634

Administración y ventas:

Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

EREVAN 50

Ya está a la venta
Adquiéralo en
Armenia 1322, Capital,
o en la Redacción de Sardarabad,
Niceto Vega 4779, Capital.

**HAY EM IES,
HAY ES TU.**

MUSICA ARMENIA

STEREO

DONIO S.R.L.

Taller de Marmolería

Monumentos de alta calidad. Mesadas, frentes e interiores
Especialidad de "Jachkar" bajo el asesoramiento de Manuel Gheridian

CHARLONE 1245*51. CAPITAL.

T.E.: 551-3040/7165

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LO PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL.

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEDIA
Bartamian

Av. Beigrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4635 La Plata

SURFING

SRL

Telas de plush-jersey-piqué-ribb-morley-toalla-etc.

Ropa Interior Varieleon
Ropa deportiva Cameron

Lavalle 2486. Larrea 377.
Pueyrredón 358 (1052) Capital.
T.E.: 47-1381

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414-CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a vier.
de 10.00 a 19.00 hs.
Casilla de Correo 159, Sucursal 5
Registro Nec. de la Propiedad Intelectual
278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsales, receptoría de avisos y suscripciones en BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 181, Ap. 84
Cap. 00579-SAN PABLO.
T.E.: 812-4731

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Banito Blanco 675. Ap. 201
T.E.: 70-3114 MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourenlian
Camacurá 146
5.000-CORDOBA.
T.E.: 51-4693